

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I - Dispoziții generale

Art. 1 - Scopul și sfera de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește măsuri pentru impozitarea minimă efectivă a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni sub forma:

a) unei reguli de includere a veniturilor (IIR) potrivit căreia o societate-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este obligată să calculeze și să plătească partea sa alocabilă din impozitul suplimentar pentru entitățile constitutive ale grupului care sunt impozitate la un nivel redus; și

b) unei reguli a profiturilor subimpozitate (UTPR), potrivit căreia o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale datorează un impozit care este înregistrat

ca o cheltuială suplimentară egală cu partea sa din impozitul suplimentar care nu a fost percepută în temeiul IIR la nivelul societății mamă pentru entitățile constitutive ale grupului care sunt impozitate la un nivel redus.

(2) Pentru profitul excedentar al entităților constitutive care sunt impozitate la un nivel redus și care au sediul în România se datorează un impozit suplimentar național, în conformitate cu dispozițiile Capitolului III.

(3) Cadrul legal de administrare a impozitelor reglementate de prezenta lege este stabilit prin Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2 - Contribuabili

(1) Prezenta lege se aplică entităților constitutive care au sediul în România care sunt membre ale unui grup de întreprinderi multinaționale sau ale unui grup național de mari dimensiuni, grup care are un venit anual de cel puțin echivalentul în lei al sumei de 750.000.000 EUR, inclusiv veniturile entităților excluse prevăzute la alin. (4), înregistrat în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale, din cel puțin două dintre cele patru exerciții financiare imediat anterioare exercițiului financiar de referință.

(2) În cazul în care unul sau mai multe dintre cele patru exerciții financiare prevăzute la alin. (1) cuprinde/cuprind perioade mai lungi sau mai scurte de 12 luni, nivelul veniturilor prevăzute la alin. (1) se ajustează proporțional pentru fiecare dintre exercițiile financiare respective prin înmulțirea pragului de 750.000.000 EUR cu rezultatul împărțirii numărului de zile al exercițiului financiar la 365 zile, rotunjită la 4 zecimale.

(3) Pentru determinarea echivalentului în lei a pragurilor monetare în euro utilizate în cadrul acestei legi, anual, se va utiliza cursul de schimb mediu stabilit pe baza cursurilor zilnice comunicate de Banca Centrală Europeană pentru luna decembrie a anului calendaristic precedent anului de referință.

(4) Prezenta lege nu se aplică următoarelor entități, denumite în continuare entități excluse:

a) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație nonprofit, un fond de pensii, un fond de investiții care este o societate-mamă finală sau un vehicul de investiții imobiliare care este o societate-mamă finală. Entitatea guvernamentală include administrația centrală, de stat sau locală sau agențiile acestora care îndeplinesc funcții guvernamentale;

b) o entitate deținută în proporție de cel puțin 95% de una sau mai multe dintre entitățile prevăzute la lit. a), direct sau prin intermediul uneia sau mai multor entități excluse, cu excepția entităților de servicii de pensii, și care:

(i) operează exclusiv sau aproape exclusiv în scopul de a deține active sau de a investi fonduri în beneficiul entității sau al entităților prevăzute la lit. a); sau

(ii) desfășoară exclusiv activități auxiliare celor desfășurate de entitatea sau de entitățile prevăzute la lit. a);

c) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 85%, direct sau prin intermediul uneia sau mai multor entități excluse, de una sau mai multe dintre entitățile menționate la lit. a), cu excepția entităților de servicii de pensii, cu condiția ca majoritatea profiturilor sale să fie obținute din dividende sau câștiguri ori pierderi de capital care sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate, în conformitate cu art. 20 alin. (2) lit. b) și c).

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), entitatea constitutivă care depune declarația privind impozitul suplimentar poate opta, în conformitate cu art. 49 alin. (1), să nu ia în considerare o entitate prevăzută la lit. b) și c) ale alin. (4), ca entitate exclusă.

Art. 3 – Impozitele reglementate de prezenta lege

Impozitele reglementate prin prezenta lege sunt următoarele:

a) impozitul suplimentar;

b) impozitul suplimentar național.

Art. 4 - Norme metodologice, instrucțiuni și ordine

(1) Ministerul Finanțelor are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentei legi.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin norme se înțelege norme metodologice, instrucțiuni și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Ordinele și instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentei legi se emit de ministrul finanțelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele și instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor reglementate de prezenta lege, datorate bugetului de stat, se emit de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5 – Prevederi speciale

Pentru aplicarea prezentei legi se utilizează explicațiile și exemplele din documentul intitulat „Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei – comentariu la «Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi)»”, denumite în continuare „regulile-model ale OCDE”, emis de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS, precum și cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE, respectiv Ghidurile administrative privind Regulile model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi), inclusiv regulile privind regimurile de protecție, respectiv documentul intitulat Regimurile de protecție și regimul scutirilor de penalități: Regulile globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi), emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, cu modificările și completările ulterioare, precum și a oricăror orientări suplimentare furnizate de OCDE, ca sursă de ilustrare sau de interpretare, pentru a asigura aplicarea coerentă, în măsura în care acestea sunt conforme cu Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului privind asigurarea

unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniunea Europeană și cu dreptul Uniunii Europene. Aceste documente sunt publicate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pe site-ul acestei organizații la adresa <https://www.oecd.org/tax/beps/tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.htm>.

Art. 6 - Definiții

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. „*cota minimă de impozitare*” înseamnă cincisprezece procente (15 %);
2. „*credit fiscal rambursabil calificat*” înseamnă:

a) un credit fiscal rambursabil reglementat astfel încât să fie plătit în numerar sau echivalent în numerar către o entitate constitutivă, în termen de patru ani de la data la care entitatea constitutivă are dreptul să-l primească, în conformitate cu legislația jurisdicției care acordă creditul; sau

b) în cazul în care creditul fiscal este rambursabil parțial, partea din creditul fiscal rambursabil care urmează să fie plătită în numerar sau ca echivalent în numerar către o entitate constitutivă în termen de patru ani de la data la care entitatea constitutivă are dreptul să primească creditul fiscal parțial rambursabil;

Un credit fiscal rambursabil calificat nu include niciun quantum al impozitului creditabil sau rambursabil în temeiul unui impozit de imputare calificat sau al unui impozit de imputare rambursabil necalificat.

3. „*credit fiscal rambursabil necalificat*” înseamnă un credit fiscal care nu este un credit fiscal rambursabil calificat, dar care este rambursabil integral sau parțial;

4. „*denaturare semnificativă*” înseamnă, în ceea ce privește aplicarea unui principiu specific sau a unei proceduri specifice în temeiul unui set de principii contabile general acceptate, o variație totală de peste 75.000.000 EUR din venituri sau cheltuieli într - un exercițiu financiar în comparație cu suma care ar fi fost determinată prin aplicarea principiului sau a procedurii în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară sau Standardele

internaționale de raportare financiară adoptate de Uniunea Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate;

5. „*entitate*” înseamnă orice construcție juridică care întocmește evidențe financiar-contabile separate sau orice persoană juridică;

6. „*entitate constitutivă*” înseamnă:

a) orice entitate care face parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale sau dintr-un grup național de mari dimensiuni; și

b) orice sediu permanent al unei entități principale care face parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale prevăzut la lit. a);

7. „*entitate constitutivă care depune declarația*” înseamnă o entitate care depune declarația privind impozitul suplimentar în conformitate cu art. 48;

8. „*entitate constitutivă impozitată la un nivel redus*” înseamnă:

a) o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care se află într-o jurisdicție care aplică o impozitare la un nivel redus; sau

b) o entitate constitutivă apatridă care, pentru un exercițiu financiar, are un profit calificat și o cotă efectivă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare;

9. „*entitate constitutivă-proprietară*” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă din același grup de întreprinderi multinaționale sau din același grup național de mari dimensiuni;

10. „*entitate desemnată care depune declarația*” înseamnă entitatea constitutivă, alta decât societatea-mamă finală, desemnată de grupul de întreprinderi multinaționale sau de grupul național de mari dimensiuni să îndeplinească obligațiile de declarare prevăzute la art. 48 în numele grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni;

11. „*entitate guvernamentală*” înseamnă o entitate care îndeplinește cumulativ criteriile următoare:

a) face parte din sau este deținută integral de un guvern, inclusiv de orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia;

b) nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri și are ca scop principal:

(i) îndeplinirea unei funcții guvernamentale; sau

(ii) gestionarea sau investirea activelor guvernului sau jurisdicției respective prin realizarea și deținerea de investiții, gestionarea activelor și activități de investiții conexe pentru activele guvernului respectiv sau ale jurisdicției respective;

c) răspunde în fața unui guvern cu privire la performanța sa generală și prezintă guvernului respectiv rapoarte de informare anuale; și

d) activele sale sunt deținute de un guvern în momentul dizolvării și, în măsura în care distribuie profituri nete, aceste profituri nete sunt distribuite exclusiv guvernului respectiv și nicio parte din profiturile sale nete nu revine în beneficiul vreunei persoane private;

12. „entitate transparentă” înseamnă o entitate în măsura în care este transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale în jurisdicția în care a fost creată, cu excepția cazului în care este rezidentă fiscal și face obiectul unui impozit acoperit pe venitul sau profitul său într-o altă jurisdicție;

O entitate transparentă este considerată a fi:

a) o entitate transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care este transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care este situat proprietarul său;

b) o entitate hibridă inversată în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care nu este transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care este situat proprietarul său;

În sensul prezentei definiții, o entitate transparentă din punct de vedere fiscal înseamnă o entitate ale cărei venituri, cheltuieli, profituri sau pierderi sunt tratate de legislația unei jurisdicții ca și cum ar fi fost obținute sau suportate de proprietarul direct al entității respective proporțional cu participația lui în entitatea respectivă.

O participație în capitalurile proprii ale unei entități sau ale unui sediu permanent care este o entitate constitutivă este tratată ca fiind deținută printr-o structură transparentă din punct de vedere fiscal în cazul în care participația în capitalurile proprii respectivă este deținută indirect printr-un lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal.

O entitate constitutivă care nu are rezidența fiscală și nu face obiectul unui impozit acoperit sau al unui impozit suplimentar național în funcție de locul de administrare, locul de înființare sau criterii similare este tratată ca o entitate transparentă și ca o entitate transparentă din punct de vedere fiscal, în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care:

a) proprietarii săi sunt situați într-o jurisdicție care tratează entitatea ca fiind transparentă din punct de vedere fiscal;

b) nu are un loc de afaceri în jurisdicția în care a fost creată; și

c) veniturile, cheltuielile, profitul sau pierderea nu pot fi atribuite unui sediu permanent;

13. „entitate de investiții” înseamnă:

a) un fond de investiții sau un vehicul de investiții imobiliare;

b) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 95%, direct de o entitate prevăzută la lit. a) sau prin intermediul unui lanț de astfel de entități, și care își desfășoară activitatea exclusiv sau aproape exclusiv pentru a deține active sau a investi fonduri în beneficiul său; sau

c) o entitate unde cel puțin 85% din valoarea entității este deținută de o entitate prevăzută la lit. a) cu condiția ca majoritatea veniturilor sale să fie obținute din dividende sau câștiguri ori pierderi de capital care sunt excluse din calculul profitului sau pierderii calificate în sensul prezentei legi;

14. „entitate care prestează servicii de pensii” înseamnă o entitate care este stabilită și funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a investi fonduri în beneficiul entităților prevăzute la pct. 18 lit. a) sau pentru a desfășura activități care sunt auxiliare activităților

reglementate prevăzute la pct. 18 lit. a) cu condiția ca entitatea care prestează servicii de pensii să facă parte din același grup cu entitățile care desfășoară respectivele activități reglementate;

15. „*entitate principală*” înseamnă o entitate care include în situațiile sale financiare profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unui sediu permanent;

16. „*exercițiu financiar*” înseamnă perioada contabilă pentru care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni întocmește situații financiare consolidate sau, în cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situații financiare consolidate, anul calendaristic;

17. „*fond de investiții*” înseamnă o entitate sau o construcție care îndeplinește cumulativ condițiile următoare:

a) este concepută pentru a reuni active financiare sau nefinanciare de la o serie de investitori, dintre care unii sunt neafiliați;

b) investește în conformitate cu o politică de investiții definită;

c) permite investitorilor să reducă costurile de tranzacționare, costurile cu cercetarea și costurile analitice sau să repartizeze riscurile la nivel colectiv;

d) este concepută în principal pentru a genera venituri sau câștiguri din investiții sau protecție împotriva unui eveniment sau a unui rezultat specific ori general;

e) investitorii săi au dreptul la randamente din activele fondului sau la profituri obținute din activele respective, pe baza contribuției pe care au efectuat-o;

f) entitatea sau conducerea sa face obiectul regimului de reglementare, inclusiv reglementări adecvate privind combaterea spălării banilor și protecția investitorilor, pentru fondurile de investiții în jurisdicția în care este stabilită sau administrată; și

g) este administrată de profesioniști în gestionarea fondurilor de investiții în numele investitorilor;

18. „*fond de pensii*” înseamnă:

a) o entitate care este stabilită și funcționează într-o jurisdicție exclusiv sau aproape exclusiv pentru a administra sau a furniza prestații de pensii și prestații auxiliare sau ocazionale persoanelor fizice în cazul în care:

(i) entitatea respectivă este reglementată ca atare de jurisdicția respectivă sau de una dintre subdiviziunile sale politice sau autoritățile sale locale; sau

(ii) prestațiile respective sunt garantate sau protejate în alt mod de reglementările naționale și sunt finanțate de un grup de active deținut prin intermediul unui acord fiduciar sau de o societate fiduciară pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor corespunzătoare în materie de pensii în caz de insolvență a grupurilor de întreprinderi multinaționale sau a grupurilor naționale de mari dimensiuni;

b) o entitate care prestează servicii de pensii;

19. „grup” înseamnă:

a) un ansamblu de entități legate între ele prin dreptul de proprietate sau control, astfel cum este definit de standardul contabil financiar acceptat pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate de către societatea-mamă finală, inclusiv orice entitate care ar fi putut fi exclusă din situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale exclusiv pe baza dimensiunii sale reduse, din motive de semnificație sau pe motiv că este destinată vânzării; sau

b) o entitate care are unul sau mai multe sedii permanente, cu condiția să nu facă parte dintr-un alt grup, astfel cum este definit la lit. a);

20. „grup de întreprinderi multinaționale” înseamnă orice grup care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent care nu se află în jurisdicția societății-mamă finale;

21. „grup național de mari dimensiuni” înseamnă orice grup în care toate entitățile constitutive au sediul în același stat membru al Uniunii Europene;

22. „impozit suplimentar” înseamnă impozitul suplimentar calculat pentru o jurisdicție sau o entitate constitutivă în temeiul art. 31;

23. „impozit suplimentar național” înseamnă un impozit suplimentar transpus în normele de drept ale unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de normele respective, și care:

a) prevede stabilirea profitului excedentar al entităților constitutive care au sediul în jurisdicția respectivă în conformitate cu prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, în conformitate cu regulile-model ale OCDE, și aplicarea cotei minime de impozitare la

profiturile excedentare respective pentru jurisdicție și entitățile constitutive, în conformitate cu prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE; și

b) este administrat în conformitate cu prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, în conformitate cu regulile-model ale OCDE;

24. „*IIR calificată*” înseamnă un set de reguli transpuse în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de regulile respective, și care este:

a) echivalent cu prevederile din prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, cu regulile-model ale OCDE, în conformitate cu care societatea-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni calculează și plătește partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului respectiv, impozitate la un nivel redus;

b) administrată într-un mod consecvent cu prevederile din prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, cu regulile-model ale OCDE;

25. „*impozit de imputare rambursabil necalificat*” înseamnă orice impozit, altul decât un impozit de imputare calificat, datorat sau plătit de o entitate constitutivă, care este:

a) rambursabil beneficiarului real al unui dividend distribuit de o astfel de entitate constitutivă pentru acel dividend sau care poate fi creditat de beneficiarul real în raport cu o obligație fiscală, alta decât o obligație fiscală legată de un astfel de dividend; sau

b) rambursabil societății care face distribuirea, odată cu distribuirea unui dividend către un acționar.

În sensul prezentei definiții, un *impozit de imputare calificat* înseamnă un impozit acoperit datorat sau plătit de o entitate constitutivă, inclusiv de un sediu permanent, care este rambursabil sau creditabil beneficiarului real al dividendelor distribuite de entitatea constitutivă sau, în cazul unui impozit acoperit datorat sau plătit de un sediu permanent, un dividend distribuit de entitatea principală, în măsura în care rambursarea este datorată sau creditul este acordat:

a) de o altă jurisdicție decât cea care a impus impozitele acoperite;

b) beneficiarului real al dividendelor care sunt supuse impozitării la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare a dividendelor primite în temeiul legislației interne a jurisdicției care a impus entității constitutive impozitele acoperite;

c) unei persoane fizice care este beneficiarul real al dividendelor și care are rezidența fiscală în jurisdicția care a impus entității constitutive impozitele acoperite și care este supusă impozitării la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota standard de impozitare aplicabilă profitului obișnuit; sau

d) unei entități guvernamentale, unei organizații internaționale, unei organizații nonprofit rezidente, unui fond de pensii rezident, unei entități de investiții rezidente care nu face parte din grupul de întreprinderi multinaționale sau din grupul național de mari dimensiuni sau unei societăți de asigurări de viață rezidente, în măsura în care dividendele sunt primite în legătură cu activitățile unui fond de pensii rezident și sunt supuse impozitării în același mod precum dividendele primite de un fond de pensii.

În sensul literei d):

(i) o organizație nonprofit sau un fond de pensii este rezidentă/rezident într-o jurisdicție dacă este înființat și administrat în jurisdicția respectivă;

(ii) o entitate de investiții este rezidentă într-o jurisdicție dacă este înființată și reglementată în jurisdicția respectivă;

(iii) o societate de asigurări de viață este rezidentă în jurisdicția în care își are sediul;

26. „*jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus*” înseamnă, în ceea ce privește un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni, în orice exercițiu financiar, un stat membru al Uniunii Europene sau o jurisdicție a unei țări terțe în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni are un profit calificat și este impozitat cu o cotă efectivă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare;

27. „*organizație internațională*” înseamnă orice organizație interguvernamentală, inclusiv o organizație supranațională, sau agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta, care îndeplinește cumulativ următoarele criterii:

a) este formată în principal din guverne;

b) are în vigoare un acord privind sediul sau un acord în esență similar în jurisdicția în care este stabilită, de exemplu, dispoziții care conferă birourilor sau unităților organizației din jurisdicția respectivă dreptul la privilegii și imunități; și

c) legea sau documentele ei statutare nu permit ca veniturile acesteia să ajungă în beneficiul unor persoane private;

28. „*organizație nonprofit*” înseamnă o entitate care îndeplinește cumulativ criteriile următoare:

a) este înființată și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență:

(i) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive, educaționale sau în alte scopuri similare; sau

(ii) ca o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;

b) majoritatea veniturilor din activitățile prevăzute la lit. a) sunt scutite de impozitul pe profit în jurisdicția sa de rezidență;

c) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;

d) veniturile sau activele entității nu pot fi distribuite sau utilizate în beneficiul unei persoane private sau al unei entități non-caritabile decât:

(i) ca urmare a desfășurării activităților caritabile ale entității;

(ii) ca plată a unei compensații rezonabile pentru serviciile prestate sau pentru utilizarea bunurilor sau a capitalului; sau

(iii) ca plată reprezentând valoarea justă de piață a bunurilor achiziționate de entitate; și

e) la încetarea, lichidarea sau dizolvarea entității, toate activele acesteia urmează să fie distribuite sau restituite unei organizații nonprofit sau guvernului, inclusiv oricărei entități guvernamentale, din jurisdicția de rezidență a entității sau oricărei subdiviziuni politice a acesteia;

f) nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri care nu este direct legată de scopurile pentru care a fost înființată;

29. *„participații în capitaluri proprii”* înseamnă orice participație în capitalurile proprii care conferă drepturi la profiturile, capitalul sau rezervele unei entități sau ale unui sediu permanent;

30. *„participație de control”* înseamnă o participație în capitalurile proprii într-o entitate prin care deținătorului participației i se cere sau i s-ar fi cerut să consolideze linie cu linie activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității, în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat.

Se consideră că o entitate principală deține participațiile de control în cadrul sediilor sale permanente;

31. *„profit sau pierdere calificate”* înseamnă profitul sau pierderea net(ă) contabilă a unei entități constitutive, ajustat(ă) în conformitate cu regulile prevăzute la capitolele IV, VII și VIII;

32. *„regim fiscal al societăților străine controlate”* înseamnă un set de reguli fiscale, altele decât o IIR calificată, în temeiul cărora un acționar direct sau indirect al unei entități străine sau entitatea principală a unui sediu permanent, este supus(ă) impozitării parțiale sau în totalitate pentru profiturile obținute de entitatea constitutivă străină respectivă, indiferent dacă respectivele profituri sunt distribuite acționarului;

33. *„UTPR calificată”* înseamnă un set de reguli transpus în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de normele respective, și care:

a) este echivalent cu regulile prevăzute în prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, cu regulile-model ale OCDE, în conformitate cu care o jurisdicție

colectează partea sa alocabilă din impozitul suplimentar aferent unui grup de întreprinderi multinaționale care nu a fost percepută în temeiul IIR în ceea ce privește entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale respectivului grup de întreprinderi multinaționale;

b) este administrată într-un mod coerent cu regulile prevăzute în prezenta lege sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, cu regulile-model ale OCDE;

34. „*sediu permanent*” înseamnă:

a) un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri situat într-o jurisdicție în care este tratat ca sediu permanent în conformitate cu un tratat fiscal aplicabil, cu condiția ca jurisdicția respectivă să impoziteze profiturile care îi sunt atribuite în conformitate cu o dispoziție similară cu art. 7 din Convenția model a OCDE cu privire la impozitul pe venit și pe capital, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Convenția model a OCDE*;

b) dacă nu există un tratat fiscal aplicabil, un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri situat într-o jurisdicție care impozitează profiturile care pot fi atribuite respectivului loc de afaceri pe o bază netă într-un mod similar cu cel în care impozitează propriii rezidenți fiscali;

c) dacă o jurisdicție nu are un sistem de impozitare a profitului, un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri situat în această jurisdicție, care ar fi tratat ca sediu permanent în conformitate cu Convenția model a OCDE, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția ca jurisdicția respectivă să fi avut dreptul de a impozita profiturile care ar fi fost atribuite locului de afaceri, în conformitate cu art. 7 din convenția respectivă; sau

d) loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri care nu este descris la lit. a)-c) prin care se desfășoară operațiuni în afara jurisdicției în care are sediul entitatea, cu condiția ca jurisdicția respectivă să scutească profiturile atribuibile unor astfel de operațiuni;

35. „*sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor*” înseamnă un sistem de impozitare a profitului care:

a) impune impozit pe profit numai atunci când profiturile respective sunt distribuite sau preconizate a fi distribuite acționarilor sau atunci când societatea suportă anumite cheltuieli care nu au legătură cu activitatea comercială;

b) impune un impozit la o cotă egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare;
și

c) era în vigoare la 1 iulie 2021 sau înaintea datei respective;

36. „*situații financiare consolidate*” înseamnă:

a) situațiile financiare întocmite de o entitate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat, în care activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității respective și ale oricăror entități în care aceasta deține o participație de control sunt prezentate ca fiind cele ale unei singure entități economice;

b) pentru grupurile definite la pct. 19 lit. b), situațiile financiare întocmite de o entitate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat;

c) situațiile financiare ale societății-mamă finale, care nu sunt întocmite în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat și care au fost ulterior ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă; și

d) în cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situațiile financiare prevăzute la lit. a), b) sau c), situațiile financiare care ar fi fost întocmite dacă societatea-mamă finală trebuie să întocmească astfel de situații financiare în conformitate cu:

(i) un standard de contabilitate financiară acceptat; sau

(ii) un alt standard de contabilitate financiară și cu condiția ca astfel de situații financiare să fi fost ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă;

37. „*societate-mamă finală*” înseamnă:

a) o entitate care deține, direct sau indirect, o participație de control în orice altă entitate și care nu este deținută, direct sau indirect, de o altă entitate care deține o participație de control în cadrul acesteia; sau

b) entitatea principală a unui grup, astfel cum este definită la pct. 19 lit. b);

38. „*societate-mamă intermediară*” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii ale altei entități constitutive din același grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni și care nu se califică drept societate-mamă finală, societate-mamă deținută parțial, sediu permanent sau entitate de

investiții. Societățile de investiții în asigurări sunt excluse din categoria societăților-mamă intermediare;

39. „*societate-mamă deținută parțial*” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă a aceluiași grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni, și pentru care mai mult de 20% din participația sa în capitalurile proprii este deținută, direct sau indirect, de una sau mai multe persoane care nu sunt entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale respectiv sau ale grupului național de mari dimensiuni și care nu se califică drept societate-mamă finală, sediu permanent, entitate de investiții sau societate de investiții în asigurări;

40. „*societate-mamă*” înseamnă o societate-mamă finală care nu este o entitate exclusă, o societate-mamă intermediară sau o societate-mamă deținută parțial;

41. „*standard de contabilitate financiară acceptat*” înseamnă standardele internaționale de raportare financiară sau Standardele internaționale de raportare financiară adoptate de Uniunea Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, și principiile contabile general acceptate din Australia, Brazilia, Canada, statele membre ale Uniunii Europene, statele membre ale Spațiului Economic European, Hong Kong (China), Japonia, Mexic, Noua Zeelandă, Republica Populară Chineză, Republica India, Republica Coreea, Rusia, Singapore, Elveția, Regatul Unit și Statele Unite ale Americii;

42. „*standard de contabilitate financiară autorizat*” înseamnă, în ceea ce privește o entitate, un set de principii contabile general acceptate, permise de un organism contabil autorizat din jurisdicția în care are sediul entitatea respectivă; în sensul prezentei definiții, „organism contabil autorizat” înseamnă organismul care are autoritate juridică într-o jurisdicție să prescrie, să stabilească sau să accepte standarde de contabilitate în scopul raportării financiare;

43. „*valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale*” înseamnă media valorilor de început și de sfârșit ale imobilizărilor corporale după luarea în considerare a amortizării

cumulate, uzurii morale și ajustările cumulate din depreciere, astfel cum sunt înregistrate în situațiile financiare.

44. „*vehicul de investiții imobiliare*” înseamnă o entitate cu deținere largă, care deține predominant bunuri imobile și care face obiectul unui singur nivel de impozitare, aplicabil la nivelul său sau al deținătorilor participațiilor sale, cu o amânare de cel mult un an.

Art. 7 – Sediul entității constitutive

(1) În sensul prezentei legi, o entitate, alta decât o entitate transparentă, se consideră că are sediul în jurisdicția în care este considerată rezidentă în scopuri fiscale pe baza locului său de administrare/conducere, a locului său de înființare sau a unor criterii similare. În cazul în care nu este posibilă determinarea sediului unei entități, alta decât o entitate transparentă, se consideră că aceasta își are sediul în jurisdicția în care a fost înființată.

(2) O entitate transparentă este considerată apatridă, respectiv nu este considerată rezidentă în nicio jurisdicție, cu excepția cazului în care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni sau este obligată să aplice o IIR în conformitate cu art. 8 - 11 caz în care se consideră că entitatea transparentă își are sediul în jurisdicția în care a fost înființată.

(3) Un sediu permanent, astfel cum este definit la art. 6 pct. 34 lit. a), este considerat ca fiind situat în jurisdicția în care este tratat ca sediu permanent și este supus impozitării în temeiul unei Convenții de evitare a dublei impuneri aplicabile. Un sediu permanent, astfel cum este definit la art. 6 pct. 34 lit. b), este considerat ca fiind situat în jurisdicția în care face obiectul impozitării rezultatului fiscal pe baza prezenței sale comerciale. Un sediu permanent, astfel cum este definit la art. 6 pct. 34 lit. c), are sediul în jurisdicția în care este situat. Un sediu permanent, astfel cum este definit la art. 6 pct. 34 lit. d), este considerat apatridă.

(4) În cazul în care o entitate constitutivă are sediul atât în România cât și într-o altă jurisdicție, iar între România și jurisdicția respectivă este încheiată o Convenție de evitare a dublei impuneri, se consideră că entitatea constitutivă are sediul în jurisdicția în care este rezidentă în scopuri fiscale în temeiul Convenției respective. În cazul în care respectiva

Convenția de evitare a dublei impuneri impune ca autoritățile competente să ajungă la un acord reciproc cu privire la rezidența în scopuri fiscale presupusă a entității constitutive și nu se ajunge la niciun acord, se aplică alin. (5). În cazul în care nu există nicio scutire de la dubla impunere în temeiul Convenției aplicabile, din cauza faptului că o entitate constitutivă este rezidentă în scopuri fiscale în ambele state contractante, se aplică alin. (5).

(5) În cazul în care o entitate constitutivă are sediul în România și într-o altă jurisdicție, iar între România și jurisdicția respectivă nu este încheiată o Convenție de evitare a dublei impuneri, se consideră că entitatea constitutivă are sediul în jurisdicția care a perceput suma mai mare a impozitelor acoperite pentru exercițiul financiar. În scopul calculării quantumului impozitelor acoperite, nu se ia în considerare quantumul impozitului plătit în conformitate cu un regim fiscal aplicabil societăților străine controlate.

În cazul în care quantumul impozitelor acoperite datorate în cele două jurisdicții este același sau zero, se consideră că entitatea constitutivă are sediul în jurisdicția în care excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică, calculată la nivel de entitate în conformitate cu art. 32, are o valoare mai mare.

În cazul în care valoarea excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică în cele două jurisdicții este aceeași sau zero, entitatea constitutivă este considerată apatridă, cu excepția cazului în care este o societate-mamă finală, caz în care se consideră că are sediul în jurisdicția în care a fost înființată.

(6) În cazul în care, ca urmare a aplicării alin. (4) și (5), o societate-mamă are sediul într-o jurisdicție în care nu face obiectul unei IIR calificate, se consideră că aceasta face obiectul unei IIR calificate din cealaltă jurisdicție, cu excepția cazului în care o Convenție de evitare a dublei impuneri interzice aplicarea unei astfel de reguli.

(7) În cazul în care o entitate constitutivă își schimbă sediul în cursul unui exercițiu financiar, se consideră că aceasta are sediul în jurisdicția în care s-a considerat că are sediul în temeiul prezentului articol la începutul exercițiului financiar respectiv.

CAPITOLUL II - IIR și UTPR

Art. 8 - Societatea-mamă finală din România

(1) O societate-mamă finală care este entitate constitutivă și care are sediul în România este obligată la plata impozitului suplimentar, denumit în continuare „impozitul suplimentar în temeiul IIR”, pentru exercițiul financiar, în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în altă jurisdicție sau care sunt apatride.

(2) În cazul în care România este considerată jurisdicție cu impozitare la un nivel redus, societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care are sediul în România este obligată la plata impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar respectiv, atât pentru ea însăși, cât și pentru entitățile constitutive ale grupului impozitate la un nivel redus care au sediul în România.

(3) În cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni care au sediul în România aplică prevederile de la art. 17, alin. (5), societatea-mamă finală este obligată la plata impozitului suplimentar național pentru exercițiul financiar respectiv, atât pentru ea însăși, cât și pentru entitățile constitutive ale grupului impozitate la un nivel redus care au sediul în România.

Art. 9 - Societatea-mamă intermediară din România

(1) O societate-mamă intermediară care are sediul în România și este deținută de o societate-mamă finală care se află în jurisdicția unei țări terțe este obligată la plata impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar respectiv în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, cu sediul într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.

(2) În cazul în care România este considerată jurisdicție cu impozitare la un nivel redus, societatea-mamă intermediară cu sediul în România care este deținută de o societate-mamă finală care se află în jurisdicția unei țări terțe, este obligată la plata impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar respectiv, atât pentru ea însăși, cât și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus situate în România.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică atunci când:

a) societatea-mamă finală face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv; sau

b) o altă societate-mamă intermediară are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță, în care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv și deține, direct sau indirect, o participație de control în societatea-mamă intermediară.

Art. 10 - Societatea-mamă intermediară cu sediul în România și care este deținută de o societate-mamă finală exclusă

(1) În cazul în care o societate-mamă intermediară cu sediul în România este deținută de o societate-mamă finală care este o entitate exclusă, societatea-mamă intermediară este obligată la plata impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar respectiv, pentru entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care au sediul într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.

(2) În cazul în care România este considerată jurisdicție cu impozitare la un nivel redus, societatea-mamă intermediară cu sediul în România, care este deținută de o societate-mamă finală care este o entitate exclusă, este obligată la plata impozitului suplimentar în temeiul IIR, pentru exercițiul financiar respectiv, atât pentru ea însăși, cât și pentru entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în România.

(3) Alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care o altă societate-mamă intermediară are sediul într-o jurisdicție în care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv și deține, direct sau indirect, o participație de control în societatea-mamă intermediară prevăzută la alin. (1) și (2).

Art. 11 - Societatea-mamă deținută parțial din România

(1) O societate-mamă deținută parțial, situată în România, este obligată la plata impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar respectiv în ceea ce privește

entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care sunt situate într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.

(2) În cazul în care o societate-mamă deținută parțial are sediul în România care este considerată o jurisdicție și care aplică o impozitare la nivel redus, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar respectiv, atât pentru ea însăși, cât și pentru entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în România.

(3) Alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care participațiile în capitalurile proprii ale societății-mamă deținută parțial din România sunt deținute integral, direct sau indirect, de o altă societate-mamă deținută parțial care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv.

Art. 12 - Alocarea impozitului suplimentar în temeiul IIR

(1) Impozitul suplimentar în temeiul IIR datorat de societatea-mamă în legătură cu o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus în temeiul art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) este egal cu impozitul suplimentar al entității constitutive impozitate la un nivel redus, calculat în conformitate cu art. 31, înmulțit cu partea alocabilă societății-mamă care are sediul în România din acest impozit suplimentar pentru exercițiul financiar respectiv.

(2) Partea alocabilă societății-mamă din impozitul suplimentar în ceea ce privește o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus se determină pe baza procentului participației în capitalurile proprii de către societatea-mamă care conferă drepturi la profitul calificat al entității constitutive impozitate la un nivel redus. Procentul respectiv este egal cu profitul calificat al entității constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar, din care se scade cuantumul acestor profituri care poate fi atribuit participațiilor deținute în capitalurile proprii de alți proprietari, împărțit la profitul calificat al entității constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar respectiv.

Valoarea profitului calificat care poate fi atribuit participațiilor în capitalurile proprii într-o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus deținute de alți proprietari este valoarea care ar fi fost tratată ca fiind atribuită acestor proprietari în conformitate cu principiile standardului

de contabilitate financiară acceptat utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale dacă profitul net al entității constitutive impozitate la un nivel redus ar fi egal cu profitul său calificat și:

a) societatea-mamă a întocmit situații financiare consolidate în conformitate cu standardul contabil respectiv, denumite în continuare situații financiare consolidate ipotetice;

b) societatea-mamă deținea o participație de control în entitatea constitutivă impozitată la un nivel redus, astfel încât toate veniturile și cheltuielile entității constitutive impozitate la un nivel redus au fost consolidate linie cu linie cu cele ale societății-mamă în situațiile financiare consolidate ipotetice;

c) profiturile calificate ale entității constitutive impozitate la un nivel redus erau atribuibile tranzacțiilor cu persoane care nu sunt entități din grup; și

d) participațiile în capitalurile proprii care nu sunt deținute direct sau indirect de societatea-mamă erau deținute de alte persoane decât entitățile din grup.

(3) Pe lângă cuantumul alocat unei societăți-mamă în conformitate cu dispozițiile alin. (1), impozitul suplimentar în temeiul IIR datorat de o societate-mamă în temeiul art. 8 alin. (2), al art. 9 alin. (2), al art. 10 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) include, pentru exercițiul financiar respectiv, în conformitate cu art. 31:

a) valoarea integrală a impozitului suplimentar calculat pentru respectiva societate-mamă; și

b) valoarea impozitului suplimentar calculat pentru entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care au sediul în România, înmulțită cu partea alocabilă societății-mamă care are sediul în România din acest impozit suplimentar pentru exercițiul financiar respectiv.

Art. 13 - Mecanismul de compensare a IIR

În cazul în care o societate-mamă care are sediul în România deține indirect o participație în capitalurile proprii ale unei entități constitutive impozitată la un nivel redus, prin intermediul unei societăți-mamă intermediare sau al unei societăți-mamă deținute parțial, care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv, impozitul suplimentar datorat în temeiul articolelor 8-11 se reduce cu o valoare egală cu partea alocabilă primei societăți-mamă din impozitul suplimentar care este datorat de societatea-mamă intermediară sau de societatea-mamă deținută parțial.

Art. 14 - Aplicarea UTPR la nivelul grupului de întreprinderi multinaționale

(1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță care nu aplică o IIR calificată sau în cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este o entitate exclusă, entitățile constitutive care au sediul în România au obligația de a plăti impozit suplimentar sub forma unei ajustări egală cu cuantumul impozitului suplimentar alocat în temeiul UTPR entităților constitutive din România pentru exercițiul financiar calculat în conformitate cu art. 16. În acest scop, ajustarea are ca rezultat colectarea cuantumului obligației fiscale reprezentând impozitul suplimentar alocat, entităților constitutive care au sediul în România din cadrul unui grup, în temeiul UTPR.

(2) Entitățile constitutive care sunt entități de investiții nu fac obiectul prezentului articol.

Art. 15 - Aplicarea UTPR în jurisdicția societății-mamă finale

(1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-o jurisdicție a unei țări terțe care aplică o impozitare la nivel redus, entitățile constitutive ale acesteia care au sediul în România au obligația de a plăti sub forma unei ajustări egală cu cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat entităților constitutive respective din România pentru exercițiul financiar respectiv, în conformitate cu art. 16.

Ajustarea reprezintă impozitul suplimentar în temeiul UTPR datorat de entitățile constitutive respective alocat României. Prevederile acestui alineat nu se aplică în cazul în care societatea-mamă finală care are sediul într-o jurisdicție a unei țări terțe care aplică o impozitare la nivel redus face obiectul unei IIR calificate în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive care au sediul în jurisdicția respectivă.

(2) Entitățile constitutive care sunt entități de investiții nu fac obiectul prezentului articol.

Art. 16 - Calculul și alocarea cuantumului impozitului suplimentar determinat în temeiul UTPR

(1) Valoarea impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat tuturor entităților constitutive care au sediul în România se calculează prin înmulțirea impozitului suplimentar total în temeiul UTPR, astfel cum este stabilit în conformitate cu alin. (2), cu procentul de alocare UTPR, astfel cum este determinat în conformitate cu alin. (5).

(2) Impozitul suplimentar total alocat în temeiul UTPR pentru un exercițiu financiar este egal cu suma impozitului suplimentar calculat pentru fiecare entitate constitutivă impozitată la un nivel redus a grupului de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv în conformitate cu art. 31, sub rezerva ajustărilor prevăzute la alin. (3) și (4).

(3) Impozitul suplimentar alocat în temeiul UTPR, unei entități constitutive impozitate la un nivel redus este egal cu zero în cazul în care, pentru exercițiul financiar respectiv, întreaga participare a societății-mamă finale la această entitate constitutivă impozitată la un nivel redus este deținută integral, direct sau indirect, de una sau mai multe societăți-mamă, care sunt obligate să aplice o IIR calificată cu privire la respectiva entitate constitutivă pentru exercițiul financiar respectiv.

(4) În cazul în care dispozițiile alin. (3) nu se aplică, impozitul suplimentar alocat în temeiul UTPR unei entități constitutive impozitate la un nivel redus se reduce cu partea alocabilă societății-mamă din impozitul suplimentar al respectivei entități constitutive impozitate la un nivel redus care este perceput în temeiul regulii IIR calificate.

(5) Procentul determinat în temeiul UTPR pentru toate entitățile care au sediul în România din cadrul unui grup se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar și pentru fiecare grup de întreprinderi multinaționale, în conformitate cu următoarea formulă:

$$50\% \times \frac{\text{(numărul de angajați din entitățile care au sediul în România)}}{\text{numărul de angajați din toate jurisdicțiile care aplică UTPR}} \\ + 50\% \times \frac{\text{valoarea totală a imobilizărilor corporale din entitățile care au sediul în România}}{\text{valoarea totală a imobilizărilor corporale din toate jurisdicțiile care aplică UTPR}}$$

unde:

a) numărul de angajați este numărul total de angajați ai tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în România;

b) numărul de angajați din toate jurisdicțiile care aplică UTPR este numărul total de angajați ai tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul într-o jurisdicție care aplică UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar respectiv;

c) valoarea totală a imobilizărilor corporale este suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în România;

d) valoarea totală a imobilizărilor corporale în toate jurisdicțiile care aplică UTPR este suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul într-o jurisdicție care aplică UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar respectiv.

(6) Numărul de angajați reprezintă numărul de angajați cu normă întreagă ai tuturor entităților constitutive care au sediul în România, precum și din jurisdicțiile care aplică UTPR, inclusiv contractanții independenți, cu condiția ca aceștia să participe la activitățile curente de exploatare ale entității constitutive.

Imobilizările corporale includ imobilizările corporale ale tuturor entităților constitutive care au sediul în România, precum și din jurisdicțiile care aplică UTPR, dar nu includ numerarul sau echivalentul de numerar, imobilizările necorporale sau financiare.

(7) Angajații ale căror costuri salariale sunt incluse în situațiile financiare individuale sau raportările contabile ale unui sediu permanent, astfel cum sunt stabilite la art. 22 alin. (1) și ajustate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol, se alocă jurisdicției în care este situat sediul permanent. Imobilizările corporale incluse în situațiile financiare individuale sau raportările contabile ale unui sediu permanent, astfel cum sunt stabilite la art. 22 alin. (1) și ajustate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol, se alocă jurisdicției în care este localizat sediul permanent. Numărul de angajați și imobilizările corporale alocate jurisdicției unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru numărul de angajați și imobilizările corporale din jurisdicția fiscală a entității principale. Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale deținute de o entitate de investiții sunt excluse din elementele formulei prevăzute la alin. (5). Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale ale unei entități transparente sunt excluse din elementele formulei prevăzute la alin. (5), cu excepția cazului în care sunt alocate unui sediu permanent sau, în absența unui sediu permanent, entităților constitutive care au sediul în jurisdicția în care a fost înființată entitatea transparentă.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procentul determinat în temeiul UTPR alocat unei jurisdicții pentru un grup de întreprinderi multinaționale este considerat a fi egal cu zero pentru un exercițiu financiar atât timp cât cuantumul impozitului suplimentar alocat în temeiul UTPR jurisdicției respective într-un exercițiu financiar precedent nu a avut ca rezultat faptul că entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în jurisdicția respectivă au o cheltuială suplimentară cu impozitul ca urmare a neplății impozitului, egală, în total, cu cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat pentru respectivul exercițiu financiar precedent jurisdicției respective.

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale ale entităților constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale care se află într-o jurisdicție cu un

procent determinat în temeiul UTPR egal cu zero pentru un exercițiu financiar sunt excluse din elementele formulei de alocare a impozitului suplimentar total în temeiul UTPR alocat grupului de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv.

(9) Dispozițiile alin. (8) nu se aplică pentru un exercițiu financiar în cazul în care toate jurisdicțiile cu o UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar au un procent al UTPR egal cu zero pentru grupul de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv.

(10) În situația în care grupul de întreprinderi multinaționale are mai multe entități constitutive în România, procentul determinat potrivit UTPR alocat unei entități constitutive care are sediul în România se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, în conformitate cu următoarea formulă:

$$50\% \times \frac{(\text{numărul de angajați din entitatea constitutivă din România})}{\text{numărul de angajați ai tuturor entităților constitutive din România}} \\ + 50\% \times \frac{\text{valoarea totală a imobilizărilor corporale din entitatea constitutivă din România}}{\text{valoarea totală a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive din România}}$$

unde:

a) numărul de angajați este numărul total de angajați la nivelul entității constitutive pentru care se calculează procentul;

b) numărul de angajați al tuturor entităților constitutive din România este numărul total de angajați al tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în România;

c) valoarea totală a imobilizărilor corporale este suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale la nivelul entității constitutive pentru care se calculează procentul;

d) valoarea totală a imobilizărilor corporale din România este suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în România.

CAPITOLUL III – Impozitul suplimentar național

Art. 17 - Impozitul suplimentar național

(1) Acest capitol reglementează stabilirea unui impozit suplimentar național care este calificat în conformitate cu prevederile regulilor-model ale OCDE.

(2) Impozitul suplimentar național se datorează de către toate entitățile constitutive impozitate la un nivel redus în România, ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni din România care intră sub incidența acestei legi, pentru exercițiul financiar respectiv.

(3) Profiturile excedentare naționale ale entităților constitutive impozitate la un nivel redus sunt cele înregistrate în contabilitatea entității constitutive pentru exercițiul financiar potrivit reglementărilor contabile aplicabile, nefiind obligatoriu standardul de contabilitate financiară utilizat pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate.

(4) În cazul în care o societate-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni are sediul în România, iar entitățile sale constitutive deținute direct sau indirect, care au sediul fie în România, fie într-o altă jurisdicție sunt obligate la plata unui impozit suplimentar național pentru exercițiul financiar în jurisdicțiile respective, cuantumul oricărui impozit suplimentar calculat în conformitate cu art. 31 datorat de societatea-mamă în temeiul art. 8-11 se reduce, până la zero, cu cuantumul impozitului suplimentar național datorat de aceasta sau de entitățile constitutive respective.

(5) Prin excepție de la alin. (4), în cazul în care impozitul suplimentar național a fost calculat pentru un exercițiu financiar în conformitate cu standardul contabil financiar acceptat al societății-mamă finale sau cu standardele internaționale de raportare financiară sau Standardele internaționale de raportare financiară astfel cum au fost adoptate de Uniunea Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr.1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, nu se calculează nici un alt impozit suplimentar în conformitate cu art. 31 pentru exercițiul financiar respectiv, de către societatea mamă finală, în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni. Prezentele prevederi nu aduc atingere calculării niciunui impozit suplimentar

adițional în temeiul art. 33 în cazul în care un alt stat membru al Uniunii Europene nu aplică un impozit suplimentar național pentru a colecta orice impozit suplimentar adițional în temeiul art. 33.

(6) În cazul în care cuantumul impozitului suplimentar național pentru un exercițiu financiar nu a fost plătit în cursul celor patru exerciții financiare următoare exercițiului financiar în care a fost datorat, cuantumul impozitului suplimentar național care nu a fost plătit se adaugă la impozitul suplimentar jurisdicțional calculat în conformitate cu art. 31 alin. (3) și nu mai este datorat autorităților fiscale din România. Acest alineat nu se aplică grupurilor naționale de mari dimensiuni.

(7) Opțiunea aplicării impozitului suplimentar național va fi comunicată Comisiei Europene în termen de patru luni de la adoptarea acestei legi. Opțiunea nu poate fi revocată timp de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi. La sfârșitul fiecărei perioade de trei ani, opțiunea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care România revocă opțiunea. Orice revocare a opțiunii se notifică Comisiei Europene cel târziu cu patru luni înainte de încheierea perioadei de trei ani.

Art. 18 – Reguli specifice privind calculul impozitului suplimentar național

(1) Pentru determinarea impozitului suplimentar național se utilizează regulile pentru determinarea impozitului suplimentar în temeiul prezentei legi, precum și regulile prevăzute la alin. (2) – (9).

(2) Impozitul suplimentar național nu se aplică entităților transparente fiscal, cu/fără personalitate juridică care au sediul în România, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 14 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și entităților de investiții.

(3) Impozitele acoperite plătite sau datorate de o entitate constitutivă proprietară în cadrul unui regim fiscal al societăților străine controlate / de o entitate constitutivă principală / de o entitate constitutivă proprietară asupra profiturilor unei entități hibride / de o entitate constitutivă proprietară în legătură cu o distribuire, cu excepția impozitelor cu reținere la sursă

asupra distribuirilor efectuate, care ar fi alocabile conform prezentei legi unei societăți străine controlate / unui sediu permanent / unei entități hibride / unei entități constitutive care a efectuat o distribuție, în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28 alin. (1), (3)-(5), sunt excluse de la calculul cotei efective de impozitare.

(4) Pentru determinarea impozitului suplimentar național, la nivelul entității constitutive din România, care este considerată entitate constitutivă proprietară sau entitate principală, se exclud de la calculul cotei efective de impozitare toate impozitele acoperite percepute la nivelul societății constitutive din România asupra profiturilor sau pierderii calificate a unui sediu permanent, sau asupra veniturilor pasive a unei societăți străine controlate, prevăzute la art. 40⁵ sau asupra profiturilor unei entități hibride, astfel cum este definită la pct. 11 al art. 40¹, din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau asupra distribuirilor efectuate, cu excepția impozitului cu reținere la sursă.

(5) Impozitul suplimentar național pentru un exercițiu financiar este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

Impozitul suplimentar național = procentul impozitului suplimentar național x profitul excedentar național

unde:

a) procentul impozitului suplimentar național este diferența pozitivă dintre cota minimă de impozitare, de 15%, și cota efectivă de impozitare calculată în conformitate cu prevederile art. 30 și a prezentului articol;

b) profitul excedentar național se calculează în conformitate cu art. 31 alin. (4).

(6) Pentru entitățile constitutive deținute de acționari minoritari calculul cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar național se efectuează separat pentru fiecare subgrup deținut de acționari minoritari ca și cum fiecare subgrup deținut de acționari minoritari ar fi un grup distinct de întreprinderi multinaționale sau un grup național distinct de mari dimensiuni.

(7) Valoarea impozitului suplimentar național reprezintă întreaga sumă a impozitului suplimentar calculată în conformitate cu art. 31 alin. (3) din prezenta lege, indiferent de

procentul participației în capitalurile proprii deținute în entitățile constitutive care au sediul în România de către orice societate-mamă a grupului.

(8) Impozitul suplimentar național alocat unei entități constitutive care are sediul în România, pentru exercițiul financiar curent se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

Impozitul suplimentar național al unei entități constitutive

= impozitul suplimentar național determinat potrivit alineatului (5)

$$\times \frac{\text{profitul calificat al entității constitutive din România}}{\text{profitul calificat agregat al tuturor entităților constitutive din România}}$$

unde:

a) profitul calificat al entității constitutive din România pentru un exercițiu financiar este profitul determinat în conformitate cu capitolul IV;

b) profitul calificat agregat al tuturor entităților constitutive din România pentru un exercițiu financiar este suma profitului calificat al tuturor entităților constitutive care au sediul în România pentru exercițiul financiar.

(9) Entitățile constitutive ale unui grup vor calcula impozitul suplimentar național utilizând moneda de prezentare utilizată la întocmirea situațiilor financiare consolidate dacă impozitul suplimentar național se calculează în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) și (2) din prezenta lege. Dacă toate entitățile constitutive situate în România ale grupului folosesc moneda națională ca monedă funcțională și impozitul suplimentar național se calculează utilizând standardul contabil național, calculul impozitului suplimentar național se va face în moneda națională. Dacă se utilizează standardul de contabilitate național și una sau mai multe dintre entitățile constitutive situate în România ale unui grup utilizează o altă monedă decât moneda locală ca monedă funcțională, se va putea opta pentru o perioadă de cinci ani dacă entitățile constitutive pot efectua calculele pentru determinarea impozitului suplimentar național utilizând moneda de prezentare utilizată la întocmirea situațiilor financiare consolidate sau moneda națională. Pentru plata impozitului, dacă impozitul suplimentar național este determinat

în moneda de prezentare, acesta se va converti în moneda națională utilizând cursul de schimb de la data plății.

CAPITOLUL IV - Calculul profitului sau al pierderii calificate

Art. 19 - Determinarea profitului sau a pierderii calificate

(1) Profitul sau pierderea calificate a unei entități constitutive se calculează prin efectuarea ajustărilor prevăzute la art. 20-23 asupra profitului net sau pierderii nete înregistrat/ă în contabilitatea entității constitutive pentru exercițiul financiar înainte de orice ajustare de consolidare pentru eliminarea tranzacțiilor intragrup, determinate în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(2) Ajustările veniturilor sau cheltuielilor, atribuibile pentru cazul unei entități contabilizate prin metodei achiziției, care sunt reflectate în situațiile financiare consolidate ale unui grup, nu sunt luate în considerare la calculul profitului sau pierderii nete din contabilitate financiară a unei entități constitutive. Elementele de venit sau cheltuială, altele decât cele atribuibile unei entități contabilizate prin metodei achiziției, care sunt reflectate în situațiile financiare consolidate, pot fi luate în considerare în măsura în care pot fi justificate în mod credibil și consecvent la nivelul entității relevante.

(3) În cazul în care nu este posibil în mod rezonabil să se determine profitul net sau pierderea netă înregistrat/ă în contabilitatea unei entități constitutive pe baza standardului de contabilitate financiară acceptat sau a standardului de contabilitate financiară autorizat utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, profitul net sau pierderea netă înregistrat/ă în contabilitatea entității constitutive pentru exercițiul financiar poate fi determinat(ă) utilizând un alt standard de contabilitate financiară acceptat sau un standard de contabilitate financiară autorizat, cu condiția ca:

a) situațiile financiare ale entității constitutive să fie întocmite pe baza acelui standard de contabilitate;

b) informațiile conținute în situațiile financiare să fie credibile; și

c) diferențele permanente care depășesc 1.000.000 EUR și care rezultă din aplicarea unui anumit principiu sau standard elementelor de venit sau cheltuieli ori tranzacțiilor, care diferă de standardul financiar utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, se ajustează pentru a fi conforme cu tratamentul impus pentru elementul respectiv în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate.

(4) În cazul în care o societate-mamă finală nu a întocmit situațiile financiare consolidate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat prevăzut la art. 6 pct. 36 lit. c), situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale se ajustează pentru a preveni orice denaturare semnificativă.

(5) În cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situații financiare consolidate astfel cum sunt prevăzute la art. 6 pct. 36 lit. a)-c), situațiile financiare consolidate ale entității-mamă finale prevăzute la art. 6 pct. 36 lit. d), sunt cele care ar fi fost întocmite dacă societatea-mamă finală ar fi trebuit să întocmească astfel de situații financiare în conformitate cu:

a) un standard de contabilitate financiară acceptat; sau

b) un standard de contabilitate financiară autorizat cu condiția ca aceste situații financiare consolidate să fie ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă.

(6) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entităților constitutive care au sediul în jurisdicția unei țări terțe, care aplică un impozit suplimentar național poate fi stabilit(ă) în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat sau cu un standard de contabilitate financiară autorizat care este diferit de standardul de contabilitate financiară utilizat în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale, cu condiția ca profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară respectivă să fie ajustat(ă) pentru a preveni orice denaturare semnificativă.

(7) În cazul în care aplicarea unui principiu specific sau a unei proceduri specifice în temeiul unui set de principii contabile general acceptate conduce la o denaturare semnificativă,

tratamentul contabil al oricărui element sau al oricărei tranzacții care face obiectul principiului sau procedurii respective se ajustează pentru a respecta tratamentul impus pentru elementul sau tranzacția în cauză în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară sau Standardele internaționale de raportare financiară astfel cum au fost adoptate de Uniunea Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului.

Art. 20 - Ajustări pentru determinarea profitului sau a pierderii calificate

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*cheltuiala netă cu impozitele*” înseamnă valoarea netă a următoarelor elemente:

(i) cheltuieli cu impozitele acoperite și orice cheltuieli cu impozite acoperite curente și amânate incluse în cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv impozitele acoperite pe profitul exclus din calculul profitului sau al pierderii calificate;

(ii) creanțele privind impozitul amânat care pot fi atribuite unei pierderi în exercițiul financiar;

(iii) cheltuieli cu impozitele suplimentare naționale ;

(iv) cheltuieli cu impozitele rezultate în conformitate cu dispozițiile prezentei legi sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE;

(v) cheltuieli cu impozitele de imputare rambursabile necalificate; și

(vi) cheltuieli cu impozitele unei companii de asigurări cu privire la randamentele asiguraților, în măsura în care alin. (10) se aplică în legătură cu aceste impozite.

b) „*dividend exclus*” înseamnă un dividend sau o altă distribuie încasată sau de încasat în legătură cu o participație în capitalurile proprii, cu excepția unui dividend sau a altei distribuii încasate sau de încasat în legătură cu:

(i) o participație:

— deținută de grup într-o entitate care conferă drepturi la mai puțin de 10% din profiturile, capitalul sau rezervele sau drepturile de vot ale entității respective la data distribuirii sau a cedării denumită „participație de portofoliu”; și

— deținută din punct de vedere economic de entitatea constitutivă care încasează sau urmează să încaseze un dividend sau altă distribuire pentru o perioadă mai mică de un an la data distribuirii;

(ii) o participație în capitalurile proprii într-o entitate de investiții care face obiectul unei opțiuni în temeiul art. 47;

c) *„câștig sau pierdere de capital exclusă”* înseamnă un câștig, un profit sau o pierdere, inclusă în profitul net sau pierderea netă din contabilitatea entității constitutive, care rezultă din:

(i) câștigurile și pierderile care rezultă din variațiile valorii juste a unei participații în capitalurile proprii, cu excepția unei participații de portofoliu;

(ii) profiturile sau pierderile aferente unei participații în capitalurile proprii care este inclusă în conformitate cu metoda contabilă a punerii în echivalență; și

(iii) câștiguri și pierderi din cedarea unei participații în capitalurile proprii, cu excepția cedării unei participații de portofoliu;

d) *„câștig sau pierdere inclusă în temeiul metodei reevaluării ”* înseamnă un câștig net sau o pierdere netă, majorată sau diminuată cu orice impozit acoperit aferent pentru un exercițiu financiar, care rezultă din aplicarea unei metode sau practici contabile care, în ceea ce privește toate imobilizările corporale:

(i) ajustează periodic valoarea contabilă a acestor imobilizări la valoarea lor justă;

(ii) înregistrează variațiile valorii în „alte elemente ale rezultatului global”; și

(iii) nu raportează ulterior prin contul de profit și pierdere câștigul sau pierderea înregistrată în „alte elemente ale rezultatului global”;

e) *„câștig sau pierdere din diferență de curs valutar asimetrică”* înseamnă un câștig sau o pierdere din diferențe de curs valutar a unei entități ale cărei monede funcționale sunt diferite în scopuri contabile și fiscale și care este:

(i) inclusă în calculul profitului impozabil sau a pierderii impozabile a unei entități constitutive și care este atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre moneda funcțională în scopuri contabile și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive;

(ii) inclusă în calculul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea financiară a unei entități constitutive și care este atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre moneda funcțională în scopuri contabile și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive;

(iii) inclusă în calculul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea financiară a unei entități constitutive și care este atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre o monedă terță și moneda funcțională în scopuri contabile a entității constitutive; și

(iv) atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre o monedă terță și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive, indiferent dacă astfel de câștig sau pierdere din diferențe de curs valutar aferent monedei terțe este sau nu inclus(ă) în venitul impozabil.

f) *moneda funcțională în scopuri fiscale* este moneda funcțională utilizată pentru a determina profitul impozabil sau pierderea impozabilă a entității constitutive pentru un impozit acoperit în jurisdicția în care are sediul. Moneda funcțională în scopuri contabile este moneda funcțională utilizată pentru a determina profitul net sau pierderea netă înregistrată în contabilitatea entității constitutive. O valută terță este o monedă care nu este moneda funcțională în scopuri fiscale sau moneda funcțională în scopuri contabile a entității constitutive.

g) *cheltuieli nedeductibile* reprezintă:

(i) cheltuieli legate de fapte de corupție, potrivit legii, cum sunt de exemplu plăți ilegale, inclusiv mită și comisioane ilegale; și

(ii) cheltuieli angajate de entitatea constitutivă pentru amenzi și penalități mai mari sau egale cu 50 000 EUR sau o sumă echivalentă în moneda funcțională contabilă;

h) „*erori dintr-o perioadă precedentă și modificări ale principiilor contabile*” reprezintă o variație a soldului de deschidere al capitalurilor proprii ale unei entități constitutive la începutul unui exercițiu financiar care poate fi atribuită:

(i) corectării unei erori la determinarea profitului net sau a pierderii nete contabile dintr-un exercițiu financiar precedent care a afectat veniturile sau cheltuielile care pot fi incluse în calculul profitului sau al pierderii calificate din respectivul exercițiu financiar precedent, cu excepția cazului în care corectarea unei astfel de erori a dus la o scădere semnificativă a obligației de plată pentru impozitele acoperite în conformitate cu art. 29; și

(ii) unei abateri de la principiile contabile sau a unei modificări a politicii contabile care a afectat veniturile sau cheltuielile incluse la calculul profitului sau al pierderii calificate;

i) *„cheltuieli cu pensiile angajate”* înseamnă diferența dintre valoarea cheltuielilor cu obligațiile legate de pensii incluse în profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară și valoarea contribuției la un fond de pensii pentru exercițiul financiar respectiv. Cheltuielile cu pensiile angajate pentru plăți directe ale pensiilor către foști angajați ar trebui să fie luate în considerare în conformitate cu regulile prevăzute de prezenta lege în același timp și în aceeași sumă pe măsură ce sunt înregistrate ca cheltuieli la calculul profitului sau pierderii nete din contabilitatea financiară.

(2) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive se ajustează cu valoarea următoarelor elemente pentru a stabili profitul sau pierderea calificată:

- a) cheltuieli nete cu impozitele;
- b) dividende excluse;
- c) câștiguri sau pierderi de capital excluse;
- d) câștiguri sau pierderi incluse în temeiul metodei reevaluării;
- e) câștiguri sau pierderi din cedarea activelor și pasivelor excluse în conformitate cu art. 39;
- f) câștiguri sau pierderi din diferențe de curs valutar asimetrice;
- g) cheltuieli nedeductibile;

h) erori dintr-o perioadă precedentă și modificări ale principiilor contabile; și

i) cheltuieli cu pensiile angajate.

(3) În cazul unei sume plătite drept compensare pe bază de acțiuni, prin opțiunea entității constitutive care depune declarația, o entitate constitutivă poate înlocui suma înregistrată în contabilitate, drept cost sau cheltuială care a fost acceptată la deducere la calculul rezultatului fiscal, acolo unde aceasta își are sediul, cu suma care a fost plătită drept compensare pe bază de acțiuni. În cazul în care opțiunea de a utiliza pachetul de opțiuni pe acțiuni nu a fost exercitată, costul sau cheltuiala cu compensarea pe bază de acțiuni care a fost dedusă din profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive pentru calculul profitului său sau al pierderii sale calificate pentru toate exercițiile financiare precedente se include în exercițiul financiar în care opțiunea pe acțiuni a expirat. În cazul în care o parte din valoarea costului sau a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni a fost înregistrată în contabilitatea entității constitutive în exercițiile financiare precedente exercițiului financiar în care se face opțiunea, o sumă egală cu diferența dintre valoarea totală a costului sau a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care a fost dedusă pentru calculul profitului sau al pierderii calificate din exercițiile financiare anterioare și valoarea totală a costului sau a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care ar fi fost dedusă pentru calculul profitului sau al pierderii sale calificate în exercițiile financiare precedente respective dacă s-ar fi făcut această opțiune în exercițiile financiare respective se include în calculul profitului sau al pierderii calificate a entității constitutive pentru exercițiul financiar respectiv. Exercitarea opțiunii se realizează în conformitate cu art. 49 alin. (1) și se aplică în mod consecvent tuturor entităților constitutive care au sediul în aceeași jurisdicție pentru anul în care se face opțiunea și pentru toate exercițiile financiare ulterioare. În exercițiul financiar în care opțiunea este revocată, valoarea costurilor sau cheltuielilor neplătite cu compensarea pe bază de acțiuni deduse în temeiul opțiunii care depășesc cheltuielile înregistrate în contabilitate se includ la calculul profitului sau pierderii calificate a entității constitutive.

(4) Orice tranzacție între entitățile constitutive care au sediul în jurisdicții diferite care nu este înregistrată cu aceeași sumă în contabilitatea ambelor entități constitutive sau care nu

este conformă cu principiul valorii de piață se ajustează astfel încât să corespundă cu aceeași sumă și să fie conformă cu principiul valorii de piață.

Pierderea rezultată dintr-o vânzare sau dintr-un alt transfer de active între două entități constitutive care au sediul în aceeași jurisdicție care nu este conformă cu principiul valorii de piață, dacă respectiva pierdere este inclusă la calculul profitului sau pierderii calificate, se ajustează conform principiului valorii de piață. În sensul prezentului alineat, principiul valorii de piață reprezintă principiul conform căruia tranzacțiile dintre entitățile constitutive ar fi efectuate în funcție de condițiile care ar fi fost obținute între întreprinderi independente în cadrul unor tranzacții comparabile și în circumstanțe comparabile. Nu se fac ajustări atunci când astfel de ajustări ar determina o dublă impozitare sau o dublă neimpunere în conformitate cu regulile prezentei legi.

(5) Creditele fiscale rambursabile calificate astfel cum sunt definite la art. 6 pct. 2 sunt tratate ca venit la calculul profitului sau pierderii calificate a unei entități constitutive. Creditele fiscale rambursabile necalificate nu sunt tratate ca venit pentru calculul profitului sau pierderii calificate a unei entități constitutive.

(6) Prin opțiunea entității constitutive care depune declarația, câștigurile și pierderile aferente activelor și pasivelor care fac obiectul contabilizării la valoare justă sau contabilizării deprecierii în situațiile financiare consolidate pentru un exercițiu financiar pot fi determinate pe baza principiului realizării pentru calculul profitului sau al pierderii calificate.

Câștigurile sau pierderile care rezultă din aplicarea principiilor contabilității la valoarea justă sau a înregistrării în contabilitate a deprecierii unui activ sau a unui pasiv sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate a unei entități constitutive. Valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii în scopul determinării unui câștig sau a unei pierderi este valoarea netă contabilă, ajustată cu amortizarea, la momentul dobândirii activului sau al angajării datoriei sau în prima zi a exercițiului financiar în care a avut loc opțiunea, luându-se în considerare data cea mai recentă. Opțiunea se exercită în conformitate cu art. 49 alin. (1) și se aplică tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția în care se exercită opțiunea, cu excepția cazului în care

entitatea constitutivă care depune declarația optează să limiteze alegerea la imobilizările corporale ale entităților constitutive sau la entități de investiții.

În exercițiul financiar în care opțiunea este revocată, o sumă egală cu diferența dintre valoarea justă a activului sau a datoriei, și valoarea netă contabilă a activului, ajustată cu amortizarea, sau a datoriei în prima zi a exercițiului financiar în care se face revocarea determinată în temeiul opțiunii se include, în cazul în care valoarea justă depășește valoarea contabilă, sau este dedusă, în cazul în care valoarea contabilă depășește valoarea justă, la calculul profitului sau al pierderii calificate a entităților constitutive.

(7) Prin exercitarea opțiunii de către entitatea constitutivă care depune declarația, profitul sau pierderea calificate a unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție care rezultă din cedarea unor imobilizări corporale locale situate în jurisdicția respectivă de către entitatea constitutivă respectivă unor terți, alții decât un membru al grupului, pentru un exercițiu financiar poate fi ajustată astfel cum se prevede la prezentul alineat. În sensul prezentului alineat, imobilizările corporale locale sunt bunuri imobile situate în aceeași jurisdicție la fel ca entitatea constitutivă. Câștigul net obținut din cedarea de imobilizări corporale locale, în cursul exercițiului financiar în care are loc opțiunea, se compensează în raport cu orice pierdere netă a unei entități constitutive care are sediul în jurisdicția respectivă, care rezultă din cedarea de imobilizări corporale locale, în exercițiul financiar în cursul căruia a avut loc opțiunea și în cursul celor patru exerciții financiare anterioare exercițiului financiar respectiv, denumită *„perioada de cinci ani”*. Câștigul net se compensează mai întâi în raport cu pierderea netă, dacă există, care a survenit în cel mai recent exercițiu financiar din perioada de cinci ani. Orice valoare reziduală a câștigului net se reportează și se compensează în raport cu orice pierdere netă apărută în exercițiile financiare ulterioare din perioada de cinci ani. Orice valoare reziduală a câștigului net care rămâne se repartizează în mod egal pe perioada de cinci ani pentru calculul profitului sau al pierderii calificate a fiecărei entități constitutive care are sediul în jurisdicția respectivă care a realizat un câștig net din cedarea de imobilizări corporale locale, în exercițiul financiar în care se exercită opțiunea. Valoarea reziduală a câștigului net alocată unei entități constitutive este proporțională cu câștigul net al entității constitutive împărțit la câștigul net al

tuturor entităților constitutive. În cazul în care nicio entitate constitutivă dintr-o jurisdicție nu a realizat un câștig net din cedarea de imobilizări corporale locale, în exercițiul financiar în care se exercită opțiunea, valoarea reziduală a câștigului net, se alocă în mod egal fiecărei entități constitutive din jurisdicția respectivă și se repartizează în mod egal pe parcursul perioadei de cinci ani la calculul profitului sau al pierderii calificate a fiecăreia dintre entitățile constitutive respective. Orice ajustare în temeiul prezentului alineat pentru exercițiile financiare precedente exercițiului financiar în care se exercită opțiunea face obiectul unor ajustări în conformitate cu art. 33 alin. (1). Opțiunea se exercită anual în conformitate cu art. 49 alin. (2).

(8) Orice cheltuială legată de un acord de finanțare prin care una sau mai multe entități constitutive acordă credite uneia sau mai multor entități constitutive ale aceluiași grup sau investește în alt mod în acestea denumit „acord de finanțare intragrup” nu se ia în considerare la calculul profitului sau al pierderii calificate unei entități constitutive, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) entitatea constitutivă are sediul într-o jurisdicție cu un nivel redus de impozitare sau într-o jurisdicție în care ar fi fost impozitată la un nivel redus dacă cheltuiala nu ar fi fost înregistrată în contabilitate de entitatea constitutivă;

b) se poate anticipa în mod rezonabil că, pe durata preconizată a acordului de finanțare intragrup, acordul de finanțare intragrup crește valoarea cheltuielilor luate în considerare la calculul profitului sau al pierderii calificate a entității constitutive respective, fără a avea ca rezultat o creștere proporțională a profitului impozabil al entității constitutive care acordă creditul, denumită în continuare „contrapartea”;

c) contrapartea are sediul într-o jurisdicție care nu este o jurisdicție cu un nivel redus de impozitare sau într-o jurisdicție care nu aplică un nivel redus de impozitare și venitul aferent cheltuielilor nu ar fi fost înregistrat în contabilitate de către contraparte.

(9) O societate-mamă finală poate opta să aplice tratamentul contabil consolidat pentru a elimina veniturile, cheltuielile, câștigurile și pierderile din tranzacții între entitățile constitutive care au sediul în aceeași jurisdicție și care sunt incluse într-un grup de consolidare fiscală în scopul calculării profitului net sau a pierderii nete calificate a entităților constitutive respective.

Opțiunea se exercită în conformitate cu art. 49 alin. (1). În exercițiul financiar în care opțiunea este exercitată sau revocată, se realizează ajustări corespunzătoare astfel încât elementele profitului sau ale pierderii calificate să nu fie luate în considerare de mai multe ori sau să fie omise ca urmare a exercitării opțiunii ori a revocării acesteia.

(10) O societate de asigurări exclude din calculul profitului său sau al pierderii sale calificate orice sumă recuperată de la deținătorii de polițe pentru impozitele plătite de societatea de asigurări în legătură cu randamentele deținătorilor de polițe de asigurare. O societate de asigurări include în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate orice randament pentru deținătorii de polițe de asigurare care nu este reflectat în profitul său net sau în pierderea sa netă contabilă, în măsura în care creșterea sau reducerea corespunzătoare a datoriei față de deținătorii de polițe de asigurare se reflectă în profitul său net sau în pierderea sa netă contabilă.

(11) Orice sumă care este recunoscută ca o reducere a capitalurilor proprii ale unei entități constitutive și care este rezultatul distribuirilor efectuate sau datorate în legătură cu un instrument emis de entitatea constitutivă respectivă în conformitate cu cerințele de reglementare prudentială calificat ca reprezentând „fonduri proprii de nivel 1 suplimentar” este tratată drept cheltuială la calculul profitului său sau al pierderii sale calificate. Orice sumă care este recunoscută ca o creștere a capitalurilor proprii ale unei entități constitutive și care este rezultatul distribuirilor primite sau care urmează să fie primite în legătură cu fonduri proprii de nivel 1 suplimentar deținute de entitatea constitutivă este inclusă în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate.

(12) O entitate constitutivă care depune declarația poate opta să excludă profiturile atribuibile anulării de datorii din calculul profitului sau pierderii calificate al unei entități constitutive, în cazul procedurilor de insolvență sau faliment, când unul sau mai mulți creditor este o persoana neafiliată cu debitorul și se poate aprecia în mod rezonabil că debitorul va intra în faliment în următoarele 12 luni sau când datoriile debitorului depășesc valoarea de piață a activelor determinată înainte de anularea datoriilor.

(13) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b), pentru asigurările de tip unit-linked, cheltuielile aferente dividendelor excluse se adaugă la calculul profitului sau pierderii calificate.

În cazul în care o modificare a rezervelor tehnice a unei companii de asigurări corespunde din punct de vedere economic cu un dividend exclus, net de comisionul de administrare a investiției, pentru un titlu de valoare deținut în numele unui deținător de poliță, modificarea rezervelor tehnice de asigurare nu este considerată element similar cheltuielilor la calculul profitului sau pierderii calificate. O entitate constitutivă care depune declarația poate opta pe o perioadă de cinci ani pentru fiecare entitate constitutivă de a include la calculul profitului sau pierderii calificate toate dividendele cu privire la participațiile de portofoliu, indiferent dacă acestea sunt participații de portofoliu pe termen scurt.

(14) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. c), pentru asigurările de tip unit-linked, cheltuielile aferente câștigului sau pierderii de capital exclusă se adaugă la calculul profitului sau pierderii calificate. O entitate constitutivă care depune declarația poate opta pe o perioadă de cinci ani de a trata câștigul sau pierderea din diferențe de curs valutar ca un câștig sau pierdere de capital exclusă.

Art. 21 - Excluderea profiturilor obținute din transportul maritim internațional

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) *„profit obținut din transportul maritim internațional”* înseamnă profitul net obținut de o entitate constitutivă din următoarele activități, cu condiția ca transportul să nu fie efectuat pe căile navigabile interioare în aceeași jurisdicție:

(i) transportul de călători sau de mărfuri pe nave în cadrul traficului internațional, indiferent dacă nava este deținută, închiriată sau altfel pusă la dispoziția entității constitutive;

(ii) transportul de călători sau de mărfuri pe nave în cadrul traficului internațional, în temeiul acordurilor de navlosire a sloturilor;

(iii) închirierea unei nave care urmează să fie utilizată pentru transportul de călători sau de mărfuri în traficul internațional, în regim charter, cu dotări și echipaj complet și alimentată integral;

(iv) închirierea unei nave utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în cadrul traficului internațional, în regim de navlosire a navelor nude, către o altă entitate constitutivă;

(v) participarea la o asocierie, la o întreprindere comună sau la o agenție internațională de exploatare pentru transportul de călători sau de mărfuri pe cale navală în traficul internațional; și

(vi) vânzarea unei nave utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în traficul internațional, cu condiția ca nava să fi fost deținută pentru a fi utilizată de entitatea constitutivă pentru o perioadă de cel puțin un an;

b) *„profit auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional”* înseamnă profitul net obținut de o entitate constitutivă din următoarele activități, cu condiția ca acestea să fie efectuate în principal în legătură cu transportul de călători sau de mărfuri cu nave în trafic internațional:

(i) închirierea unei nave, în regim de navlosire a navelor nude, către o altă întreprindere maritimă care nu este o entitate constitutivă, cu condiția ca durata navlosirii să nu depășească trei ani;

(ii) vânzarea de bilete emise de alte întreprinderi de transport maritim pentru porțiunea internă a unei curse internaționale;

(iii) închirierea și depozitarea pe termen scurt a containerelor sau taxe de reținere pentru returnarea cu întârziere a containerelor;

(iv) furnizarea de servicii pentru alte întreprinderi de transport maritim de către ingineri, personalul de întreținere, manipulatorii de mărfuri, personalul de alimentație publică și personalul din cadrul serviciilor pentru clienți; și

(v) profit din investiții, în cazul în care investiția care generează profitul este realizată ca parte integrantă a desfășurării activității de exploatare a navelor în traficul internațional.

(2) Profitul obținut din transportul maritim internațional și profitul auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional ale unei entități constitutive sunt excluse din calculul profitului său sau al pierderii sale calificate, cu condiția ca entitatea constitutivă să demonstreze că gestionarea strategică sau comercială a tuturor navelor în cauză este efectiv desfășurată din jurisdicția în care are sediul entitatea constitutivă.

(3) În cazul în care din calculul profitului din transportul maritim internațional sau al profitului auxiliar calificat din transportul maritim internațional ale unei entități constitutive rezultă o pierdere, această pierdere trebuie exclusă din calculul profitului sau al pierderii calificate a entității constitutive.

(4) Profitul auxiliar calificat agregat obținut din transportul maritim internațional al tuturor entităților constitutive care au sediul într-o jurisdicție nu depășește 50% din profitul obținut din transportul maritim internațional al acestor entități constitutive.

(5) Costurile suportate de o entitate constitutivă care pot fi atribuite în mod direct activităților sale de transport maritim internațional enumerate la alin. (1) lit. a) și activităților auxiliare de transport maritim internațional calificate enumerate la alin. (1) lit. b) se alocă acestor activități în scopul calculării profitului net obținut din transportul maritim internațional și a profitului auxiliar net calificat obținut din transportul maritim internațional al entității constitutive.

Costurile suportate de o entitate constitutivă care rezultă în mod indirect din activitățile sale de transport maritim internațional și din activitățile auxiliare de transport maritim internațional calificate se deduc din veniturile entității constitutive obținute din astfel de activități în scopul calculării profitului obținut din transportul maritim internațional și a profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional al entității constitutive pe baza veniturilor sale obținute din astfel de activități, proporțional cu veniturile sale totale.

(6) Costurile directe și indirecte atribuite profitului unei entități constitutive obținut din transportul maritim internațional și profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional în conformitate cu alin. (5) sunt excluse de la calculul profitului sau al pierderii calificate.

Art. 22 - Alocarea profitului sau a pierderii calificate între o entitate principală și un sediu permanent

(1) În cazul în care o entitate constitutivă este un sediu permanent, astfel cum este definit la art. 6 pct. 34 lit. a), b) sau c), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară este profitul net sau pierderea netă reflectat(ă) în situațiile financiare individuale / raportările contabile ale sediului permanent respectiv. În cazul în care un sediu permanent nu are situații financiare separate / raportările contabile, profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară este suma care ar fi fost reflectată în situațiile sale financiare individuale / raportările contabile dacă acestea ar fi fost întocmite în mod independent și în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(2) În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției unui sediu permanent prevăzută la art. 6 pct. 34 lit. a) sau b), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară se ajustează pentru a reflecta numai sumele și elementele de profit și cheltuieli care îi pot fi atribuite în conformitate cu Convenția de evitare a dublei impuneri aplicabilă sau potrivit Titlului II, Capitolul III - Aspecte fiscale internaționale din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau cu legislația internă a jurisdicției în care are sediul, indiferent de valoarea profiturilor supuse impozitării și de valoarea cheltuielilor deductibile în jurisdicția respectivă. În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției sediului permanent de la art. 6 pct. 34 lit. c), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară se ajustează pentru a reflecta numai sumele și elementele de profit și cheltuieli care i-ar fi fost atribuite în conformitate cu art. 7 din Convenția model a OCDE, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției sediului permanent de la art. 6 pct. 34 lit. (d), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară se calculează pe baza sumelor și elementelor de profit care sunt scutite în jurisdicția în care are sediul entitatea principală și care pot fi atribuite operațiunilor desfășurate în afara jurisdicției

respective și a sumelor și elementelor de cheltuieli care nu sunt deduse fiscal în jurisdicția în care are sediul entitatea principală și care pot fi atribuite unor astfel de operațiuni.

(4) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unui sediu permanent nu se ia în considerare la determinarea profitului sau a pierderii calificate a entității principale, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5).

(5) O pierdere calificată a unui sediu permanent este tratată drept cheltuială a entității principale la calculul profitului său sau a pierderii sale calificate în măsura în care pierderea sediului permanent este deductibilă la calculul profitului național impozabil al respectivei entități principale și nu este dedusă dintr-un element al profitului național impozabil care este supus impozitării în temeiul legislației atât a jurisdicției entității principale, cât și a jurisdicției sediului permanent. Profitul calificat obținut ulterior de sediul permanent este tratat ca profit calificat al entității principale până la valoarea pierderii calificate care a fost tratată anterior drept cheltuială a entității principale.

Art. 23 - Alocarea profitului sau a pierderii calificate a unei entități transparente

(1) Din profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive care este o entitate transparentă se scade suma alocabilă proprietarilor săi care nu sunt entități din grup și care dețin participații în capitalurile proprii într-o astfel de entitate transparentă în mod direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal, cu excepția cazului în care:

a) entitatea transparentă este o societate-mamă finală; sau

b) entitatea transparentă este deținută, direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal, de către o astfel de societate-mamă finală astfel cum se menționează la lit. a).

(2) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive care este o entitate transparentă se reduce cu profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară alocată unei alte entități constitutive.

(3) În cazul în care o entitate transparentă își desfășoară activitatea integral sau parțial prin intermediul unui sediu permanent, profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară, care rămâne după aplicarea alin. (1), se alocă respectivului sediu permanent în conformitate cu art. 22.

(4) În cazul în care o entitate transparentă nu este societatea-mamă finală, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității transparente, care rămâne după aplicarea alin. (1) și (3), se alocă entităților sale constitutive proprietare în conformitate cu participațiile în capitalurile proprii în entitatea transparentă.

(5) În cazul în care o entitate transparentă este o entitate transparentă fiscal care este societatea-mamă finală sau o entitate hibridă inversată, orice profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară a entității transparente, care rămâne după aplicarea alin. (1) și (3), se alocă societății-mamă finale sau entității hibride inversate.

(6) Dispozițiile alin. (3)-(5) se aplică separat pentru fiecare participație în capitalurile proprii în entitatea transparentă.

CAPITOLUL V - Calculul impozitelor acoperite ajustate

Art. 24 - Impozitele acoperite

(1) Impozitele acoperite ale unei entități constitutive cuprind:

a) impozitele înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive în ceea ce privește venitul sau profitul său ori cota sa din venitul sau profitul unei entități constitutive în care aceasta deține o participație în capitalurile proprii;

b) impozitele pe profiturile distribuite, distribuirile preconizate ale profitului și cheltuielile care nu au legătură cu activitatea comercială, impuse în cadrul unui sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor;

c) impozitele care substituie impozitul pe profit general aplicabil; și

d) impozitele percepute în raport cu rezultatul reportat și capitalurile proprii ale întreprinderilor, inclusiv impozitele pe componente multiple bazate pe profit și capitaluri proprii.

(2) Impozitele acoperite ale unei entități constitutive nu includ:

a) impozitul suplimentar datorat de o entitate-mamă în conformitate cu o IIR calificată;

b) impozitul suplimentar datorat de o entitate constitutivă în temeiul unui impozit național suplimentar;

c) impozite care se atribuie unei ajustări efectuate de o entitate constitutivă ca urmare a aplicării unei UTPR calificate;

d) impozitul de imputare rambursabil necalificat; și

e) impozitele plătite de o societate de asigurări în legătură cu randamentele pentru deținătorii de polițe de asigurare.

(3) Impozitele acoperite în legătură cu orice câștig net sau pierdere netă care rezultă din cedarea de imobilizări corporale locale, astfel cum se menționează la art. 20 alin. (7), în exercițiul financiar în care se exercită opțiunea, sunt excluse din calculul impozitelor acoperite.

Art. 25 - Impozitele acoperite ajustate

(1) Impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar se determină prin ajustarea sumei cheltuielilor actuale cu impozitele recunoscute în contul de profit și pierdere, în ceea ce privește impozitele acoperite pentru exercițiul financiar, cu:

a) valoarea netă a majorărilor și reducerilor aferentă impozitelor acoperite pentru exercițiul financiar, astfel cum se prevede la alin. (2) și (3);

b) valoarea totală a ajustărilor impozitului amânat, astfel cum se prevede la art. 26; și

c) orice creștere sau reducere a impozitelor acoperite înregistrate în capitalurile proprii sau în alte elemente ale rezultatului global în legătură cu sumele incluse în calculul

profitului sau al pierderii calificate care fac obiectul impozitării în temeiul regulilor fiscale naționale.

(2) Majorările impozitelor acoperite ale unei entități constitutive pentru exercițiul financiar includ:

a) orice valoare a impozitelor acoperite înregistrate în contabilitate drept cheltuială în profitul calculat înainte de impozitare;

b) orice valoare a creanței privind impozitul amânat asociată pierderii calificate, care a fost utilizată în conformitate cu art. 27 alin. (2);

c) orice valoare a impozitelor acoperite legate de o situație fiscală incertă, excluse anterior în temeiul alin. (3) lit. d), care este plătită în exercițiul financiar respectiv; și

d) orice valoare a creditului sau a rambursării în ceea ce privește un credit fiscal rambursabil calificat care a fost înregistrat ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul.

(3) Reducerile impozitelor acoperite ale unei entități constitutive pentru exercițiul financiar includ:

a) valoarea cheltuielilor curente cu impozitul în ceea ce privește profitul exclus din calculul profitului sau al pierderii calificate în conformitate cu capitolul IV;

b) orice valoare a creditului sau a rambursării în ceea ce privește un credit fiscal rambursabil necalificat care nu a fost înregistrat ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul;

c) orice valoare a impozitelor acoperite rambursate sau creditate către o entitate constitutivă care nu au fost tratate ca o ajustare a cheltuielilor curente cu impozitul înregistrat în contabilitate, cu excepția cazului în care se referă la un credit fiscal rambursabil calificat;

d) valoarea cheltuielilor curente cu impozitul, care se referă la o situație fiscală incertă; și

e) orice valoare a cheltuielilor curente cu impozitul care nu se preconizează că vor fi plătite în termen de trei ani de la sfârșitul exercițiului financiar.

(4) În scopul calculării impozitelor acoperite ajustate, în cazul în care o valoare a impozitului acoperit este descrisă la mai multe puncte de la alin. (1)-(3), aceasta este luată în considerare o singură dată.

(5) În cazul în care, pentru un exercițiu financiar, o entitate constitutivă care are sediul în România nu înregistrează profit net calificat, iar valoarea impozitelor acoperite ajustate este negativă și mai mică decât o sumă egală cu pierderea netă calificată înmulțită cu cota minimă de impozitare, impozite denumite în continuare „impozite acoperite ajustate estimate”, suma egală cu diferența dintre valoarea impozitelor acoperite ajustate și valoarea impozitelor acoperite ajustate estimate este tratată drept impozit suplimentar adițional pentru exercițiul financiar respectiv. Valoarea impozitului suplimentar adițional se alocă fiecărei entități constitutive care are sediul în România, în conformitate cu art. 33 alin. (3).

Art. 26 - Valoarea totală a ajustării impozitului amânat

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*datorie înregistrată neacceptată*” înseamnă:

(i) orice variație a cheltuielilor cu impozitul amânat înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive care se referă la o poziție fiscală incertă; și

(ii) orice variație a cheltuielilor cu impozitul amânat înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive care se referă la distribuirile de la o entitate constitutivă.

b) „*datorie înregistrată nerecuperată*” înseamnă orice creștere a unei datorii privind impozitul amânat înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar, care nu se estimează că va fi plătită în termenul prevăzut la alin. (7) și pentru care entitatea constitutivă care depune declarația optează anual, în conformitate cu art. 49 alin. (2), să nu o includă în valoarea totală a ajustării impozitului amânat pentru acest exercițiu financiar.

(2) În cazul în care cota de impozitare aplicată în scopul calculării cheltuielii cu impozitul amânat este egală cu sau mai mică decât cota minimă de impozitare, valoarea totală a ajustării impozitului amânat care trebuie adăugată la impozitele acoperite ajustate ale unei

entități constitutive pentru un exercițiu financiar în conformitate cu art. 25 alin. (1) lit. b) este cheltuiala cu impozitul amânat înregistrată în contabilitate cu privire la impozitele acoperite, sub rezerva ajustărilor în temeiul alin. (3)-(6). În cazul în care cota de impozitare aplicată în scopul calculării cheltuielii cu impozitul amânat este mai mare decât cota minimă de impozitare, valoarea totală a ajustării impozitului amânat care trebuie adăugată la impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar în conformitate cu art. 25 alin. (1) lit. b) este cheltuiala cu impozitul amânat înregistrată în contabilitate cu privire la impozitele acoperite recalculează la cota minimă de impozitare, sub rezerva ajustărilor în temeiul alin. (3)-(6).

(3) Valoarea totală a ajustării impozitului amânat se majorează cu:

a) orice valoare a datoriei înregistrată neacceptată sau a datoriei înregistrată nerecuperată plătită în cursul exercițiului financiar; și

b) orice valoare a datoriei privind impozitul amânat recuperată, determinată într-un exercițiu financiar precedent, care a fost plătită în cursul exercițiului financiar.

(4) În cazul în care, pentru un exercițiu financiar, o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi nu este recunoscută în contabilitate deoarece criteriile de recunoaștere nu sunt îndeplinite, valoarea totală a ajustării impozitului amânat se reduce cu valoarea care ar fi redus valoarea totală a ajustării impozitului amânat dacă ar fi fost angajată o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi pentru exercițiul financiar respectiv.

(5) Valoarea totală a ajustării impozitului amânat nu include:

a) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește elementele excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate în conformitate cu capitolul IV;

b) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește datoria angajată nedeductibilă și datoria angajată nerecuperată;

c) impactul unei ajustări a evaluării sau al unei ajustări de recunoaștere contabilă cu privire la o creanță privind impozitul amânat;

d) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat care rezultă dintr-o reevaluare în ceea ce privește o modificare a cotei naționale de impozitare aplicabile; și

e) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește generarea și utilizarea creditelor fiscale. Această literă nu se aplică pentru creanțele cu impozitul amânat aferente unor pierderi reportate.

(6) În cazul în care o creanță privind impozitul amânat, care poate fi atribuită unei pierderi calificate a unei entități constitutive, a fost înregistrată pentru un exercițiu financiar la o cotă mai mică decât cota minimă de impozitare, aceasta poate fi recalculată la cota minimă de impozitare în exercițiul financiar în care creanța privind impozitul amânat se utilizează, în cazul în care contribuabilul poate demonstra că creanța privind impozitul amânat poate fi atribuită unei pierderi calificate. În cazul în care o creanță privind impozitul amânat este majorată, valoarea totală a ajustării impozitului amânat se reduce în consecință.

(7) O datorie privind impozitul amânat care nu este reluată și a cărei valoare nu este plătită în cursul următoarelor cinci exerciții financiare trebuie recuperată în măsura în care a fost luată în considerare în valoarea totală a ajustării impozitului amânat a unei entități constitutive. Valoarea datoriei privind impozitul amânat recuperate, determinată pentru exercițiul financiar curent, este tratată ca o reducere a impozitelor acoperite din al cincilea exercițiu financiar precedent celui curent, iar cota de impozitare efectivă și impozitul suplimentar aferent acestui exercițiu financiar se recalculează în conformitate cu art. 33 alin. (1). Datoria privind impozitul amânat recuperată pentru exercițiul financiar curent este valoarea creșterii din categoria datoriei privind impozitul amânat care a fost inclusă în valoarea totală a ajustării impozitului amânat în cel de al cincilea exercițiu financiar precedent celui curent care nu a fost reluată până la sfârșitul ultimei zile a exercițiului financiar curent.

(8) Prin excepție de la alin. (7), în cazul în care o datorie privind impozitul amânat este o datorie înregistrată aferentă unei excepții de la regula de includere ulterioară, aceasta nu poate fi recuperată chiar dacă nu este reluată sau plătită în următorii cinci ani. O datorie angajată aferentă unei excepții de la regula de includere ulterioară este valoarea cheltuielilor cu impozitul înregistrate care poate fi atribuită variațiilor la nivelul datoriilor asociate privind impozitul amânat, în ceea ce privește următoarele elemente:

a) ajustări pentru recuperarea costurilor aferente imobilizărilor corporale;

b) costul unei licențe sau al unui acord similar din partea unui guvern pentru utilizarea bunurilor imobile sau exploatarea resurselor naturale care implică investiții semnificative în imobilizări corporale;

c) cheltuieli de cercetare și dezvoltare;

d) cheltuieli de dezafectare și de remediere;

e) contabilizarea la valoarea justă a câștigurilor nete nerealizate;

f) câștiguri nete din cursul de schimb valutar;

g) costuri de achiziție amânate aferente provizioanelor tehnice de asigurare și polițelor de asigurare;

h) câștiguri din vânzarea de bunuri corporale situate în aceeași jurisdicție precum entitatea constitutivă care sunt reinvestite în bunuri corporale în aceeași jurisdicție; și

i) sumele suplimentare angajate ca urmare a modificărilor principiului contabil în ceea ce privește elementele enumerate la lit. a)-h).

Art. 27 - Opțiunea pierderii calificate

(1) Prin excepție de la art. 26, o entitate constitutivă care depune declarația poate stabili pierderea calificată pentru o jurisdicție în conformitate cu care o creanță asociată privind impozitul amânat unei pierderi calificate se determină pentru fiecare exercițiu financiar în care există o pierdere netă calificată în jurisdicția respectivă. În acest scop, creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate este egală cu pierderea netă calificată pentru un exercițiu financiar pentru jurisdicție înmulțită cu cota minimă de impozitare. Nu se stabilesc pierderi calificate pentru o jurisdicție care dispune de un sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor, astfel cum este definit la art. 44.

(2) Creanța privind impozitul amânat asociată unei pierderi calificate determinată în conformitate cu alin. (1) se utilizează în orice exercițiu financiar ulterior în care există un profit net calificat pentru jurisdicție cu o valoare egală cu profitul net calificat înmulțit cu cota minimă de impozitare sau, dacă valoarea respectivă este mai redusă, cu valoarea care este disponibilă a creanței privind impozitul amânat asociate pierderii calificate.

(3) Creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate în conformitate cu alin. (1) se reduce cu valoarea utilizată pentru un exercițiu financiar, iar soldul se reportează în exercițiile financiare ulterioare.

(4) În cazul în care se revocă opțiunea pierderii calificate, creanța rămasă privind impozitul amânat asociată pierderii calificate se reduce la zero începând cu prima zi a primului exercițiu financiar în care se stabilește că opțiunea pierderii calificate nu mai este aplicabilă. Ulterior, creanțele și pasivele privind impozitul amânat pentru jurisdicție, dacă există, vor fi luate în considerare ca și cum ar fi fost calculate conform art. 26 și 51 pentru anul fiscal anterior.

(5) Stabilirea pierderii calificate se depune împreună cu prima declarație informativă privind impozitul suplimentar prevăzută la art. 48 a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în primul an fiscal în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni are o entitate constitutivă situată în jurisdicția pentru care se face opțiunea.

(6) În cazul în care o entitate transparentă care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni optează pentru utilizarea pierderii calificate în temeiul prezentului articol, creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate se calculează prin raportare la pierderea calificată a entității transparente după reducerea efectuată în temeiul art. 42 alin. (3).

Art. 28 - Alocarea specifică a impozitelor acoperite datorate de anumite tipuri de entități constitutive

(1) Unui sediu permanent i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite care sunt recunoscute în contabilitatea unei entități constitutive și care se referă la profitul sau pierderea calificată a sediului permanent respectiv.

(2) Entității constitutive-proprietare i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite care sunt recunoscute în contabilitatea unei entități transparente fiscal și care se referă la profitul calificat sau la pierderea calificată alocată acelei entități constitutive-proprietare în conformitate cu art. 23 alin. (4).

(3) Unei entităţi constitutive i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite recunoscute în contabilitatea entităţilor sale constitutive-proprietare direct sau indirect în cadrul unui regim fiscal al societăţilor străine controlate, asupra părţii lor din profitul societăţii străine controlate.

(4) Unei entităţi constitutive care este o entitate hibridă i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite recunoscute în contabilitatea entităţii constitutive-proprietare şi care se referă la profitul calificat al entităţii hibride.

O entitate hibridă reprezintă o entitate tratată ca o persoană separată în scopul impozitării profiturilor în jurisdicţia în care are sediul, dar ca fiind transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicţia în care este situat proprietarul său.

(5) Unei entităţi constitutive care a efectuat o distribuire în cursul exerciţiului financiar i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite angajate în situaţiile financiare ale entităţilor sale constitutive-proprietare direct pentru o astfel de distribuire.

(6) O entitate constitutivă, căreia i-au fost alocate impozite acoperite în temeiul alin. (3) şi (4) în ceea ce priveşte veniturile pasive, cuprinde aceste impozite acoperite, în impozitele sale acoperite ajustate, într-o sumă egală cu impozitele acoperite alocate pentru astfel de venituri pasive. Prin excepţie, entitatea constitutivă include în impozitele acoperite ajustate valoarea rezultată din înmulţirea procentului impozitului suplimentar pentru jurisdicţie cu valoarea venitului pasiv al entităţii constitutive care este inclus în cadrul unui regim fiscal al societăţilor străine controlate sau al unei reguli de transparenţă fiscală în cazul în care rezultatul este mai mic decât valoarea determinată potrivit prezentului alineat. Procentul impozitului suplimentar se determină fără a lua în considerare impozitele care urmează să fie transferate către filială în conformitate cu regimul fiscal al societăţilor străine controlate sau regula de transparenţă fiscală. Orice impozit acoperit al entităţii constitutive-proprietare suportat în legătură cu veniturile pasive rămase după aplicarea prezentului alineat nu se repartizează în conformitate cu alin. (3) şi (4). În sensul prezentului alineat, veniturile pasive cuprind următoarele elemente de venit incluse în profitul calificat, în măsura în care o entitate constitutivă-proprietară a fost supusă

impozitării în temeiul unui regim fiscal al societăților străine controlate sau ca urmare a unei participații în capitalurile proprii într-o entitate hibridă:

- a) un dividend sau echivalente ale dividendelor;
- b) dobânzi sau echivalente ale dobânzilor;
- c) chirii;
- d) redevențe;
- e) anuități; sau
- f) câștiguri nete din bunuri imobile de tipul celor care generează veniturile descrise

la lit. a)-e).

(7) În cazul în care profitul calificat al unui sediu permanent este tratat ca profit calificat al entității principale în conformitate cu art. 22 alin. (5), orice impozit acoperit care rezultă în jurisdicția în care este situat sediul permanent și care este asociat cu astfel de venituri este tratat ca impozit acoperit al entității principale pentru o sumă care nu depășește aceste profituri înmulțită cu cota cea mai mare de impozitare a profiturilor curente din jurisdicția în care are sediul entitatea principală.

Art. 29 - Ajustări ulterioare declarării și modificări ale cotei de impozitare

(1) În cazul în care o entitate constitutivă înregistrează o ajustare a impozitelor sale acoperite pentru un exercițiu financiar precedent în contabilitate, rectificarea respectivă este tratată ca o ajustare a impozitelor acoperite în exercițiul financiar în care are loc ajustarea, cu excepția cazului în care ajustarea se referă la un exercițiu financiar în care există o diminuare a impozitelor acoperite pentru jurisdicție. În cazul în care există o diminuare a impozitelor acoperite care au fost cuprinse în impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive pentru un exercițiu financiar precedent, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru respectivul exercițiu financiar se recalculează în conformitate cu art. 33 alin. (1) prin reducerea impozitelor acoperite ajustate cu valoarea reducerii impozitelor acoperite. Profitul calificat pentru exercițiul financiar și orice exercițiu financiar precedent se ajustează în consecință.

La momentul în care se exprimă opțiunea anuală a entității constitutive care depune declarația, în conformitate cu art. 49 alin. (2), poate opta în situația înregistrării unei diminuări ne semnificative a impozitelor acoperite să efectueze ajustarea acestor impozite acoperite în exercițiul financiar în care se face ajustarea. O scădere ne semnificativă a impozitelor acoperite este o scădere a cifrelor agregate cu mai puțin de 1.000.000 EUR a impozitelor acoperite ajustate determinate pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar respectiv.

(2) În cazul în care cota națională de impozitare aplicabilă scade sub cota minimă de impozitare și o astfel de reducere determină o cheltuială cu impozitul amânat, valoarea cheltuielii cu impozitul amânat rezultate este tratată ca o ajustare a datoriei entității constitutive cu impozitele acoperite care sunt luate în considerare în conformitate cu art. 25 pentru un exercițiu financiar precedent.

(3) În cazul în care o cheltuială cu impozitul amânat a fost luată în considerare la o cotă mai mică decât cota minimă de impozitare, iar cota de impozitare aplicabilă este ulterior majorată, valoarea cheltuielii cu impozitul amânat care rezultă din această creștere trebuie tratată în momentul plății ca o ajustare a datoriei unei entități constitutive privind impozitele acoperite solicitate la rambursare pentru un exercițiu financiar precedent în conformitate cu art. 25.

Ajustarea nu depășește o sumă egală cu cheltuiala cu impozitul amânat recalculată la cota minimă de impozitare.

(4) În cazul în care o sumă mai mare de 1.000.000 EUR din suma datorată de o entitate constitutivă drept cheltuială curentă cu impozitul și cuprinsă în impozitele acoperite ajustate pentru un exercițiu financiar nu este plătită în termen de trei ani de la sfârșitul exercițiului financiar respectiv, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru exercițiul financiar în care suma neplătită a fost solicitată ca impozit acoperit se recalculează în conformitate cu art. 33 alin. (1) prin excluderea acestei sume neplătite din impozitele acoperite ajustate.

CAPITOLUL VI - Calculul cotei efective de impozitare și al impozitului suplimentar

Art. 30 - Determinarea cotei efective de impozitare

(1) Cota efectivă de impozitare a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar și pentru fiecare jurisdicție, cu condiția să existe un profit net calificat în jurisdicție, în conformitate cu următoarea formulă:

Cota efectivă de impozitare

$$= \frac{\text{impozitele acoperite ajustate ale entităților constitutive din jurisdicția respectivă}}{\text{profitul net calificat al entităților constitutive din jurisdicția respectivă}}$$

unde impozitele acoperite ajustate, ale entităților constitutive reprezintă suma impozitelor acoperite ajustate ale tuturor entităților constitutive care au sediul în România sau în jurisdicțiile vizate, după caz, calculate în conformitate cu capitolul V.

(2) Profitul net calificat sau pierderea netă calificată a entităților constitutive din România sau din jurisdicția respectivă, după caz pentru un exercițiu financiar se determină după următoarea formulă:

Profitul net calificat sau pierderea netă calificată

= profitul calificat al entităților constitutive

– pierderile calificate ale entităților constitutive

unde:

a) profitul calificat al entităților constitutive reprezintă suma pozitivă, dacă este cazul, a profitului calificat al tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicție, calculat în conformitate cu capitolul IV.

b) pierderile calificate ale entităților constitutive reprezintă suma pierderilor calificate ale tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicție, calculate în conformitate cu capitolul IV.

(3) Impozitele acoperite ajustate și profitul sau pierderea calificate ale entităților constitutive care sunt entități de investiții sunt excluse din calculul cotei efective de impozitare în conformitate cu alin. (1) și din calculul profitului net calificat în conformitate cu alin. (2).

(4) Cota efectivă de impozitare a fiecărei entități constitutive apatride se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de cota efectivă de impozitare a tuturor celorlalte entități constitutive.

Art. 31 - Calculul impozitului suplimentar

(1) În cazul în care cota efectivă de impozitare a entităților constitutive care au sediul în România sau în jurisdicțiile vizate este mai mică decât cota minimă de impozitare de 15% pentru un exercițiu financiar, grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni calculează separat impozitul suplimentar pentru fiecare dintre entitățile sale constitutive care are profituri calificate cuprinse în calculul profitului net calificat al jurisdicției respective. Impozitul suplimentar se calculează la nivel de jurisdicție.

(2) Procentul impozitului suplimentar pentru un exercițiu financiar este diferența pozitivă în puncte procentuale, dacă există, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

Procentul impozitului suplimentar

$$= \text{cota minimă de impozitare} - \text{cota efectivă de impozitare}$$

unde cota efectivă de impozitare este cota calculată în conformitate cu art. 30.

(3) Impozitul suplimentar jurisdicțional pentru un exercițiu financiar este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

Impozitul suplimentar jurisdicțional

$$= (\text{procentul impozitului suplimentar} \times \text{profitul excedentar})$$

$$+ \text{impozitul suplimentar adițional} - \text{impozitul suplimentar național}$$

unde:

a) impozitul suplimentar adițional este valoarea impozitului determinată în conformitate cu art. 33 pentru exercițiul financiar;

b) impozitul suplimentar național este valoarea impozitului pentru un exercițiu financiar calculat în conformitate cu Capitolul III sau calculată pe baza regulilor impozitului suplimentar național calificat dintr-o jurisdicție terță.

(4) Profitul excedentar pentru exercițiul financiar prevăzut la alin. (3) este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

$$\begin{aligned} & \textit{Profitul excedentar} \\ &= \textit{profitul net calificat} \\ &\quad - \textit{excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică} \end{aligned}$$

unde:

a) profitul net calificat este profitul calculat la nivel jurisdicțional în conformitate cu art. 30 alin. (2);

b) excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică este suma calculată la nivel jurisdicțional în conformitate cu art. 32.

(5) Impozitul suplimentar al unei entități constitutive pentru exercițiul financiar curent se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\begin{aligned} & \textit{Impozitul suplimentar al unei entități constitutive} \\ &= \textit{impozitul suplimentar jurisdicțional} \\ &\quad \times \frac{\textit{profitul calificat al entității constitutive}}{\textit{profitul calificat agregat al tuturor entităților constitutive}} \end{aligned}$$

unde:

a) profitul calificat al entității constitutive pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este profitul determinat în conformitate cu capitolul IV;

b) profitul calificat agregat al tuturor entităților constitutive pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este suma profitului calificat al tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar.

(6) În cazul în care impozitul suplimentar jurisdicțional rezultă dintr-o recalculare în temeiul art. 33 alin. (1) și nu există un profit net calificat în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar, impozitul suplimentar se alocă fiecărei entități constitutive utilizând formula prevăzută la alin. (5), pe baza profitului calificat al entităților constitutive în exercițiile financiare pentru care se efectuează recalculările în temeiul art. 33 alin. (1).

(7) Impozitul suplimentar al fiecărei entități constitutive apatride se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de impozitul suplimentar al tuturor celorlalte entități constitutive.

(8) Pentru scăderea impozitului suplimentar național acesta trebuie să îndeplinească condițiile stabilite de comentariile la regulile-model OCDE.

Art. 32 - Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*angajați eligibili*” înseamnă angajații cu normă întreagă sau cu timp parțial ai unei entități constitutive și contractanții independenți care participă la activitățile obișnuite de exploatare ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni sub conducerea și controlul grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni;

b) „*costuri salariale eligibile*” înseamnă cheltuielile cu remunerarea angajaților, inclusiv salariile, alte drepturi de natură salarială și alte cheltuieli care oferă angajatului un beneficiu personal direct și separat, cum ar fi contribuțiile de asigurări de sănătate și la sistemul de pensii, impozitele pe salarii, precum și contribuțiile angajatorului la asigurările sociale;

c) „*imobilizări corporale eligibile*” înseamnă:

- (i) imobilizările corporale situate în jurisdicția respectivă;
- (ii) resurse naturale situate în jurisdicția respectivă;
- (iii) dreptul unui locatar de a utiliza imobilizările corporale situate în jurisdicția respectivă; și

(iv) o licență sau un acord similar din partea guvernului pentru utilizarea bunurilor imobile sau exploatarea resurselor naturale care implică investiții semnificative în imobilizări corporale.

(2) Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică este opțională.

(3) În cazul în care o entitate constitutivă care depune declarația unui grup de întreprinderi multinaționale sau unui grup național de mari dimensiuni optează, în conformitate cu art. 49 alin. (2), să aplice pentru excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică pentru exercițiul financiar, profitul net calificat pentru o jurisdicție se reduce, în scopul calculării impozitului suplimentar, cu un quantum egal cu suma dintre valoarea excluderii pe baza costurilor cu salariile prevăzută la alin. (4) de la prezentul articol și valoarea excluderii pe baza imobilizărilor corporale prevăzută la alin. (5) de la prezentul articol pentru fiecare entitate constitutivă care are sediul în jurisdicția respectivă.

(4) Valoarea excluderii pe baza costurilor cu salariile ale unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție este egală cu 5% din costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili care desfășoară activități pentru grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni în această jurisdicție, cu excepția costurilor salariale eligibile care:

- a) sunt capitalizate și incluse în valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile;
- b) sunt atribuite profitului exclus în conformitate cu art. 21.

(5) Valoarea excluderii pe baza imobilizărilor corporale a unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție este egală cu 5% din valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile situate în jurisdicție, cu excepția:

- a) valorii contabile a bunurilor, inclusiv a terenurilor și clădirilor, care sunt deținute în vederea vânzării, a închirierii sau a investițiilor;
- b) valorii contabile a imobilizărilor corporale utilizate pentru a obține profitul exclus în conformitate cu art. 21.

(6) În sensul alin. (5), valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile este media valorii contabile a imobilizărilor corporale eligibile la începutul și la sfârșitul exercițiului financiar, valoare folosită la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă

finale, din care se scade orice amortizare cumulată, uzura morală și la care se adaugă orice sumă care poate fi atribuită capitalizării cheltuielilor salariale. Orice creștere de valoare a unui activ și orice creștere ulterioară a amortizării care rezultă din reevaluare prin aplicarea metodei reevaluării nu este luată în considerare.

(7) În sensul alin. (4) și (5), costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale unei entități constitutive care este un sediu permanent sunt cele care sunt recunoscute în situațiile financiare individuale în conformitate cu art. 22 alin. (1) și (2), cu condiția să fie înregistrate costuri salariale eligibile în jurisdicția sediului permanent și imobilizările corporale eligibile să fie situate în aceeași jurisdicție ca sediul permanent. Costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale entității principale. În cazul în care profitul unui sediu permanent a fost exclus, integral sau parțial, în temeiul art. 23 alin. (1) și al art. 42 alin. (5), costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale respectivului sediu permanent sunt excluse în aceeași proporție din calculul efectuat în temeiul prezentului articol pentru grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni.

(8) Costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili plătite de o entitate transparentă și imobilizările corporale eligibile deținute de aceasta care nu sunt alocate în temeiul alin. (6) se alocă:

a) entităților constitutive-proprietare ale entității transparente, proporțional cu suma care le-a fost alocată în temeiul art. 23 alin. (4), cu condiția ca angajații eligibili și imobilizările corporale eligibile să fie în jurisdicția entității constitutive-proprietare; și

b) entității transparente, dacă este societatea-mamă finală, reduse proporțional cu veniturile excluse din calculul profitului calificat al entității transparente în temeiul art. 42 alin. (1) și (2), cu condiția ca angajații eligibili și imobilizările corporale eligibile să fie în jurisdicția entității transparente.

Toate celelalte costuri salariale eligibile și valoarea imobilizărilor corporale eligibile ale entității transparente nu sunt luate în calcul la excluderea profitului pentru activitățile cu

substanță economică ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni.

(9) Valoarea excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică pentru fiecare entitate constitutivă apatridă se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică a tuturor celorlalte entități constitutive.

(10) Valoarea excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică calculată în temeiul prezentului articol nu cuprinde excluderea pe baza costurilor cu salariile și excluderea pe baza valorii imobilizărilor corporale ale entităților constitutive care sunt entități de investiții în jurisdicția respectivă.

Art. 33 - Impozitul suplimentar adițional

(1) În cazul în care, în conformitate cu art. 17 alin. (3), art. 20 alin. (7), art. 26 alin. (6), art. 29 alin. (1) și (4) și art. 44 alin. (5), o ajustare a impozitelor acoperite sau a profitului calificat ori a pierderii calificate conduce la recalcularea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar al grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni pentru un exercițiu financiar precedent, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar se recalculează în conformitate cu regulile prevăzute la art. 30-32. Orice valoare a impozitului suplimentar adițional care rezultă dintr-o astfel de recalculare este tratată ca un impozit suplimentar adițional în sensul art. 31 alin. (3) pentru exercițiul financiar în cursul căruia se efectuează recalcularea.

(2) În cazul în care există un impozit suplimentar adițional și nu există un profit net calificat pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar, profitul calificat al fiecărei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție este o sumă egală cu impozitul suplimentar alocat respectivelor entități constitutive în temeiul art. 31 alin. (5) și (6) împărțit la cota minimă de impozitare.

(3) În cazul în care, în conformitate cu art. 25 alin. (5), se datorează un impozit suplimentar adițional, profitul calificat al fiecărei entități constitutive care are sediul într-o

jurisdicție este o sumă egală cu impozitul suplimentar alocat entității constitutive respective împărțit la cota minimă de impozitare. Alocarea se face proporțional pentru fiecare entitate constitutivă, pe baza următoarei formule:

$$\frac{(\text{Profitul calificat sau pierderea calificată} \times \text{cota minimă de impozitare}) - \text{impozitele acoperite ajustate}}{\text{cota minimă de impozitare}}$$

Impozitul suplimentar adițional se alocă numai entităților constitutive care înregistrează o valoare a impozitului acoperit ajustat mai mică de zero și mai mică decât profitul sau pierderea calificate a entităților constitutive respective, înmulțită cu cota minimă de impozitare.

(4) În cazul în care unei entități constitutive i se alocă un impozit suplimentar adițional în conformitate cu prezentul articol și cu art. 31 alin. (5) și (6), o astfel de entitate constitutivă este tratată ca o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus în sensul capitolului II.

Art. 34 - Excluderea de minimis

(1) Prin excepție de la art. 17, 18, 30 – 33 și 35, prin opțiunea entității constitutive care depune declarația, impozitul suplimentar național sau impozitul suplimentar datorat pentru entitățile constitutive care au sediul în România sau în altă jurisdicție este egal cu zero pentru un exercițiu financiar dacă, pentru respectivul exercițiu financiar:

a) venitul mediu calificat al tuturor entităților constitutive care au sediul în România sau în altă jurisdicție, este mai mic de 10.000.000 EUR; și

b) profitul calificat sau pierderea medie calificate a tuturor entităților constitutive care au sediul în România sau în altă jurisdicție, reprezintă o pierdere sau este mai mic de 1.000.000 EUR.

Opțiunea se exercită anual în conformitate cu art. 49 alin. (2).

(2) Venitul calificat sau profitul mediu calificat ori pierderea medie calificată prevăzută la alin. (1) este media veniturilor sau a profiturilor calificate ori a pierderilor calificate ale entităților constitutive care au sediul în jurisdicția respectivă, ce fac parte din același grup de societăți, pentru exercițiul financiar și pentru cele două exerciții financiare precedente. În cazul în care nu există entități constitutive cu venituri sau pierderi calificate care au sediul în

jurisdicția respectivă în primul sau al doilea exercițiu financiar precedent, sau ambele, aceste exerciții financiare sau exercițiu financiar, după caz, sunt excluse din calculul venitului mediu calificat sau al profitului mediu calificat ori al pierderii medii calificate a jurisdicției respective.

(3) Veniturile calificate ale entităților constitutive care au sediul într-o jurisdicție pentru un exercițiu financiar reprezintă suma tuturor veniturilor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția respectivă, ajustate în conformitate cu capitolul IV.

(4) Ajustările ulterioare depunerii declarației în sensul creșterii sau descreșterii profiturilor calificate și/sau veniturilor calificate pentru un an fiscal anterior nu vor conduce la considerarea unei jurisdicții eligibilă pentru excluderea de minimis într-un an fiscal anterior.

(5) Profitul sau pierderea calificate al unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este profitul net sau pierderea netă calificate a jurisdicției respective, calculată în conformitate cu art. 30 alin. (2).

(6) Excluderea *de minimis* prevăzută la alin. (1) – (4) nu se aplică entităților constitutive apatride și entităților de investiții. Veniturile și profiturile sau pierderile calificate ale acestor entități sunt excluse din calculul excluderii de minimis.

Art. 35 - Entități constitutive deținute de acționari minoritari

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*entitate constitutivă deținută de acționari minoritari*” înseamnă o entitate constitutivă în care societatea-mamă finală deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii de cel mult 30%;

b) „*societate-mamă deținută de acționari minoritari*” înseamnă o entitate constitutivă deținută de acționari minoritari care dețin, direct sau indirect, interesele de control ale unei alte entități constitutive deținute de acționari minoritari, cu excepția cazului în care interesele de control ale primei entități sunt deținute, direct sau indirect, de o altă entitate constitutivă deținută de acționari minoritari;

c) „*subgrup deținut de acționari minoritari*” înseamnă o societate-mamă deținută de acționari minoritari și filialele sale deținute de acționari minoritari; și

d) „*filială deținută de acționari minoritari*” înseamnă o entitate constitutivă deținută de acționari minoritari ale cărei interese de control sunt deținute, direct sau indirect, de o societate-mamă deținută de acționari minoritari.

(2) Calculul cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar pentru o jurisdicție în conformitate cu capitolele IV-VIII în ceea ce privește membrii unui subgrup deținut de acționari minoritari se aplică ca și cum fiecare subgrup deținut de acționari minoritari ar fi un grup distinct de întreprinderi multinaționale sau un grup național distinct de mari dimensiuni.

Impozitele acoperite ajustate și profitul calificat sau pierderea calificată ale membrilor unui subgrup deținut de acționari minoritari sunt excluse de la determinarea valorii reziduale a cotei efective de impozitare a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni calculate în conformitate cu art. 30 alin. (1) și din profitul net calificat calculat în conformitate cu art. 30 alin. (2).

(3) Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar ale unei entități constitutive deținute de acționari minoritari care nu este membră a unui subgrup deținut de acționari minoritari se calculează la nivel de entitate, în conformitate cu capitolele IV-VIII. Impozitele acoperite ajustate și profitul sau pierderea calificate ale entității constitutive deținute de acționari minoritari sunt excluse de la determinarea valorii reziduale a cotei efective de impozitare a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni calculate în conformitate cu art. 30 alin. (1) și din profitul net calificat calculat în conformitate cu art. 30 alin. (2). Prezentul alineat nu se aplică unei entități constitutive deținute de acționari minoritari care este o entitate de investiții.

Art. 36 - Regimurile de protecție

(1) Prin excepție de la art. 17, 18 și 30-35, prin opțiunea entității constitutive care depune declarația, impozitul suplimentar datorat de un grup într-o jurisdicție este considerat zero pentru un exercițiu financiar dacă nivelul efectiv de impozitare a entităților constitutive care au sediul în România îndeplinesc condițiile prevăzute în documentul intitulat *Regimurile*

de protecție și regimul scutirilor de penalități: Regulile globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi) emis de OCDE care reprezintă un set internațional de reguli și condiții la care au consimțit toate statele membre în legătură cu un regim de protecție tranzitoriu CbCR - raport pentru fiecare țară în parte și un cadru de reglementare pentru elaborarea unor potențiale regimuri de protecție permanente.

(2) Regimul de protecție tranzitoriu CbCR se aplică numai de către grupurile multinaționale și grupurile naționale de mari dimensiuni care întocmesc raportări CbCR pe baza situațiilor financiare calificate.

(3) Raportul CbCR calificat reprezintă un raport pentru fiecare țară în parte, întocmit și depus la administrația financiară utilizând situații financiare calificate.

(4) Situațiile financiare calificate reprezintă:

a) situațiile financiare individuale utilizate pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății mamă finale;

b) situațiile financiare individuale ale fiecărei entități constitutive, cu condiția ca acestea să fie întocmite fie în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat, fie cu un standard de contabilitate financiară autorizat, dacă informațiile din aceste situații sunt obținute utilizând unul din cele două standarde de contabilitate, acceptat sau autorizat; sau

c) situațiile financiare ale acelei entități constitutive care sunt utilizate pentru întocmirea raportului CbCR al unui grup, în cazul unei entități constitutive care nu este inclusă în situațiile financiare consolidate ale unui grup pe o bază linie cu linie numai din motive de mărime sau semnificație.

(5) Pentru a se califica pentru regimul de protecție tranzitoriu CbCR, entitățile constitutive din România trebuie să îndeplinească cel puțin unul dintre următoarele teste: (a) testul *de minimis*; (b) testul cotei efective de impozitare simplificat; sau (c) testul profiturilor de rutină.

(6) Informațiile care stau la baza calculului testelor sunt informațiile calificate din CbCR, precum și informațiile din situațiile financiare calificate.

(7) Regimul de protecție tranzitoriu se aplică atât grupurilor multinaționale, cât și grupurilor naționale de mari dimensiuni.

(8) În timpul perioadei de tranziție, impozitul suplimentar pentru un exercițiu financiar se consideră a fi zero în cazul în care entitățile constitutive care au sediul în România ale unui grup îndeplinesc cel puțin unul din următoarele teste:

a) testul *de minimis* presupune pentru un exercițiu financiar venituri totale mai mici de 10.000.000 EUR și un profit (pierdere) înainte de impozitare mai mic de 1.000.000 EUR; sau

b) testul cotei efective de impozitare presupune o cotă efectivă de impozitare simplificată egală sau mai mare decât cotele tranzitorii pentru exercițiul financiar, prevăzute la alin. (9); sau

c) testul profiturilor de rutină presupune că profitul (pierderea) înainte de impozitare este egal sau mai mic decât valoarea profiturilor excluse care au la bază substanță economică, calculată conform regulilor din prezenta lege. În scopul aplicării prezentei reguli, valoarea profiturilor excluse care au la bază substanță economică va fi determinată utilizând valorile prevăzute la art.52.

(9) Cotele pentru regimul de protecție tranzitoriu CbCR sunt:

a) 15% pentru exercițiile financiare care încep înainte de 1 ianuarie 2025;

b) 16% pentru exercițiile financiare care încep în 2025; și

c) 17% pentru exercițiile financiare care încep la sau după 1 ianuarie 2026.

(10) Pentru a aplica testul profiturilor de rutină, entitățile constitutive care au sediul în România, vor trebui să includă în declarația GloBE aceleași informații necesare pentru calculul excluderii profiturilor pe bază de substanță economică ca în cazul în care ar aplica excluderea profiturilor pe bază de substanță economică potrivit prevederilor art. 32 și a art. 52 din prezenta lege.

(11) Regimul de protecție tranzitoriu CbCR se aplică pentru o perioadă limitată de timp. Perioada de tranziție începe cel târziu la 31 decembrie 2026, dar nu include exercițiile financiare care se încheie după data de 30 iunie 2028.

(12) Dacă un grup nu a aplicat regimul de protecție tranzitoriu CbCR într-un an fiscal, grupul nu se poate califica pentru acest regim de protecție din acea jurisdicție în anii următori. Această prevedere nu se aplică dacă nicio entitate constitutivă a grupului nu are sediul în jurisdicția fiscală relevantă în exercițiul financiar precedent.

(13) Următoarele entități constitutive, grupuri sau jurisdicții sunt excluse de la aplicarea regimului de protecție CbCR tranzitoriu:

a) entitățile constitutive apatride;

b) grupurile cu mai multe societăți părinte în cazul în care un singur raport CbCR calificat nu include informații despre grupurile combinate;

c) jurisdicții cu entități constitutive care au optat să fie supuse sistemelor eligibile de impozitare la distribuirea profiturilor în temeiul art. 44.

(14) Dacă entitățile constitutive care au sediul în România ale unui grup nu îndeplinesc condițiile pentru regimul de protecție tranzitoriu CbCR, se pot califica pentru regimul de protecție permanent.

(15) Impozitul suplimentar pentru un exercițiu financiar se consideră a fi zero în cazul în care entitățile constitutive care au sediul în România ale unui grup înregistrează pe baza unor reguli simplificate, așa cum sunt prevăzute în documentul intitulat Regimurile de protecție și regimul scutirilor de penalități, precum și în Ghidul administrativ - Regulile globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi), cu modificările și completările ulterioare, emise de OCDE:

a) venituri medii mai mici de 10.000.000 EUR și un profit mediu mai mic de 1.000.000 EUR; sau

b) au calculat o cotă efectivă de impozitare simplificată care este egală sau mai mare de 15%; sau

c) profitul este egal sau mai mic decât valoarea profiturilor excluse care au la bază substanță economică, calculată conform regulilor din prezenta lege.

(16) O entitate constitutivă nesemnificativă este o entitate constitutivă a unui grup care nu este consolidată linie cu linie în situațiile financiare consolidate auditate ale grupului din

motive de mărime sau semnificație și include orice sediu permanent a unei astfel de entități constitutive.

(17) Venitul GloBE și profitul GloBE al unei entități constitutive nesemnificative este venitul total al unei entități constitutive nesemnificative, astfel cum este determinat în conformitate cu regulile CbCR relevante. Veniturile exclud dividendele primite de la alte entități constitutive și alte elemente ale rezultatului global.

(18) Impozitul acoperit ajustat al unei entități constitutive nesemnificative este impozitul pe profit, astfel cum este determinat în conformitate cu reglementările CbCR relevante. În conformitate cu CbCR, impozitul pe profit exclude orice cheltuieli cu impozitul amânat, alte elemente imobilizate și provizioanele pentru datorii fiscale incerte. Pentru entitățile constitutive nesemnificative ale căror venituri depășesc 50.000.000 EUR, situațiile financiare utilizate pentru a se califica pentru calculele simplificate ale regimurilor de protecție trebuie întocmite fie în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat, fie cu un standard de contabilitate financiară autorizat.

CAPITOLUL VII - Reguli speciale privind reorganizarea întreprinderilor și structurile de holding

Art. 37 - Aplicarea pragului privind veniturile consolidate în cazul fuziunilor și al divizărilor grupului

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „fuziune” înseamnă orice acord prin care:

(i) toate sau aproape toate entitățile grupului sau din două sau mai multe grupuri separate sunt supuse controlului comun, astfel încât acestea constituie entități ale unui grup combinat; sau

(ii) o entitate care nu este membră a unui grup este supusă controlului comun împreună cu o altă entitate sau un alt grup, astfel încât acestea să constituie entități ale unui grup combinat;

b) „divizare” înseamnă orice acord prin care entitățile unui singur grup sunt separate în două sau mai multe grupuri diferite care nu mai sunt consolidate de către aceeași societate-mamă finală.

(2) În cazul în care două sau mai multe grupuri fuzionează pentru a forma un singur grup în oricare dintre ultimele patru exerciții financiare consecutive imediat anterioare exercițiului financiar de referință, pragul privind veniturile consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni prevăzut la art. 2 se consideră a fi realizat pentru orice exercițiu financiar precedent fuziunii dacă suma veniturilor incluse în fiecare dintre situațiile lor financiare consolidate pentru exercițiul financiar respectiv este de cel puțin 750.000.000 EUR.

(3) În cazul în care o entitate care nu este membră a unui grup, denumită entitate țintă, fuzionează cu o entitate sau un grup, denumită entitate achizitoare, în cursul exercițiului financiar de referință și, ori entitatea țintă, ori entitatea achizitoare nu a întocmit situații financiare consolidate în niciunul dintre ultimele patru exerciții financiare consecutive imediat anterioare exercițiului financiar de referință, pragul privind veniturile consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni se consideră a fi realizat pentru anul respectiv dacă suma veniturilor incluse în fiecare dintre situațiile financiare individuale sau situațiile financiare consolidate pentru exercițiul financiar respectiv este de cel puțin 750 000 000 EUR.

(4) În cazul în care un singur grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi se divizează în două sau mai multe grupuri, fiecare dintre acestea fiind un grup divizat, pragul privind veniturile consolidate se consideră a fi realizat de un grup rezultat ca urmare a divizării atunci când:

a) în primul exercițiu financiar de referință care se încheie după divizare, grupul divizat are venituri anuale de cel puțin 750.000.000 EUR în exercițiul financiar respectiv;

b) în perioada cuprinsă între al doilea și al patrulea exercițiu financiar de referință care se încheie după divizare, grupul divizat are venituri anuale de cel puțin 750.000.000 EUR

în cel puțin două dintre exercițiile financiare care urmează divizării, inclusiv primul exercițiu financiar.

Art. 38 - Entități constitutive care se alătură și care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni

(1) În cazul în care o entitate, denumită în continuare entitate țintă, devine sau încetează să mai fie o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni ca urmare a unui transfer de participații directe sau indirecte în capitalurile proprii ale entității țintă sau în cazul în care entitatea țintă devine societatea-mamă finală a unui grup nou în cursul unui exercițiu financiar, denumit în continuare anul achiziției, entitatea țintă este tratată ca membru al grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni în sensul prezentei legi, cu condiția ca o parte din activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile sale de trezorerie să fie inclusă linie cu linie în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale în anul achiziției.

Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar ale entității țintă se calculează în conformitate cu alin. (2)-(8).

(2) În anul achiziției, un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni ia în considerare numai profitul net sau pierderea netă contabil(ă) și impozitele acoperite ajustate ale entității țintă care sunt incluse în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale în sensul prezentei legi.

(3) În anul achiziției și în fiecare exercițiu financiar ulterior, profitul sau pierderea calificată și impozitele acoperite ajustate ale entității țintă se bazează pe valoarea contabilă istorică a activelor și pasivelor sale.

(4) În anul achiziției, pentru calculul costurilor salariale eligibile ale entității țintă în temeiul art. 32 alin. (3) se ține seama numai de costurile care sunt reflectate în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(5) Calculul valorii contabile a imobilizărilor corporale eligibile ale entității țintă în temeiul art. 32 alin. (5) se ajustează, după caz, proporțional cu perioada în care entitatea țintă a

fost membră a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în cursul anului achiziției.

(6) Cu excepția creanței privind impozitul amânat aferentă pierderii calificate astfel cum se menționează la art. 27, creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat ale unei entități țintă care sunt transferate între grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni sunt luate în considerare de grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor în același mod și în aceeași măsură precum în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitorar fi controlat entitatea țintă atunci când au apărut aceste creanțe și datorii.

(7) Datoriile privind impozitul amânat ale entității țintă care au fost incluse anterior în valoarea totală a ajustării impozitului amânat sunt tratate ca fiind reluate, în sensul art. 26 alin. (7), de către grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cedent și ca rezultând de la grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor în anul achiziției, cu excepția că în acest caz orice reducere ulterioară a impozitelor acoperite în temeiul art. 26 alin. (7) produce efecte în anul în care este recuperată suma.

(8) În cazul în care entitatea țintă este o societate-mamă și este o entitate din grup în două sau mai multe grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni în cursul anului achiziției, aceasta aplică separat IIR pentru părțile sale alocabile din impozitul suplimentar al entităților constitutive impozitate la un nivel redus determinat pentru fiecare grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni.

(9) Prin excepție de la alin. (1)-(8), achiziționarea sau cedarea unei participații de control într-o entitate țintă este tratată ca o achiziție sau o cedare de active și pasive, în cazul în care jurisdicția în care are sediul entitatea țintă sau, în cazul unei entități transparente fiscal, jurisdicția în care sunt situate activele tratează achiziția sau cedarea respectivei participații de control în același mod sau în mod similar precum în cazul achiziționării sau cedării de active și pasive și impune vânzătorului un impozit acoperit pe baza diferenței dintre baza de impozitare

a activelor sau datoriilor și contravaloarea plătită în schimbul participației de control sau al valorii juste a activelor și pasivelor.

Art. 39 - Transferul de active și pasive

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*reorganizare*” înseamnă o restructurare sau un transfer de active și pasive, cum ar fi o fuziune, o divizare, o lichidare sau o tranzacție similară în care:

(i) contravaloarea transferului este constituită, integral sau în mare parte, din participații în capitalurile proprii emise de entitatea constitutivă achizitoare sau de o persoană care are legătură cu entitatea constitutivă achizitoare sau, în cazul unei lichidări, din participații în capitalurile proprii ale entității țintă sau, în cazul în care nu se furnizează nicio contravaloare, atunci când emisiunea de participații în capitalurile proprii nu are semnificație economică;

(ii) câștigul sau pierderea entității constitutive cedente aferentă activelor respective nu este supus(ă) impozitării, integral sau parțial; și

(iii) legislația fiscală din jurisdicția în care are sediul entitatea constitutivă achizitoare impune entității constitutive achizitoare să calculeze profitul impozabil după cedare sau achiziție utilizând baza de impozitare a entității constitutive cedente pentru active, ajustată cu orice câștig sau pierdere care nu se califică din cedare sau achiziție.

b) „*câștig sau pierdere care nu se califică*” înseamnă valoarea cea mai mică dintre câștigul sau pierderea entității constitutive cedente care rezultă în legătură cu o reorganizare supusă impozitării acolo unde are sediul entitatea constitutivă cedentă și câștigul sau pierderea contabilă financiară rezultată în legătură cu reorganizarea.

(2) O entitate constitutivă care cedează active și pasive, denumită entitatea constitutivă cedentă, cuprinde câștigul sau pierderea care rezultă din cedare la calculul profitului sau al pierderii calificate. O entitate constitutivă care achiziționează active și pasive, denumită în continuare entitatea constitutivă achizitoare, își determină profitul calificat sau pierderea calificată pe baza valorii sale contabile a activelor și pasivelor achiziționate, calculată în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare

consolidate ale societății-mamă finale. Pentru aceste tranzacții se aplică principiul valorii de piață prevăzut la art. 20 alin. (4).

(3) Prin excepție de la alin. (2), în cazul în care cedarea sau achiziția de active și pasive se realizează în contextul unei reorganizări:

a) entitatea constitutivă cedentă exclude orice câștig sau pierdere care rezultă din cedare din calculul profitului său sau al pierderii sale calificate; și

b) entitatea constitutivă achizitoare își determină profitul calificat sau pierderea calificată pe baza valorii contabile a activelor și pasivelor ale entității constitutive cedente la momentul cedării.

(4) Prin excepție de la alin. (2) și (3), în cazul în care cedarea activelor și pasivelor se realizează în contextul unei reorganizări care are drept rezultat, pentru entitatea constitutivă cedentă, un câștig sau o pierdere care nu se califică:

a) entitatea constitutivă cedentă include câștigul sau pierderea din cedare în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate în limita câștigului sau pierderii care nu se califică; și

b) entitatea constitutivă achizitoare își determină profitul calificat sau pierderea calificată după achiziție utilizând valoarea contabilă a entității constitutive cedente pentru activele și pasivele dobândite la cedare, ajustată în conformitate cu regulile fiscale locale ale entității constitutive achizitoare pentru a lua în considerare câștigul sau pierderea care nu se califică.

(5) Prin opțiunea entității constitutive care depune declarația, atunci când unei entități constitutive i se solicită sau i se permite să ajusteze în scopuri fiscale baza activelor sale și valoarea datoriilor sale la valoarea justă în jurisdicția în care are sediul, entitatea constitutivă respectivă poate:

a) să includă, în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate, o valoare a câștigului sau pierderii aferente fiecăruia dintre activele și pasivele sale, care este:

(i) egală cu diferența dintre valoarea contabilă în scopuri de contabilitate financiară a activului sau pasivului imediat înainte de data evenimentului care a declanșat

ajustarea fiscală, denumit în continuare evenimentul declanșator, și valoarea justă a activului sau a pasivului imediat după evenimentul declanșator; și

(ii) diminuată sau majorată cu câștigul sau pierderea care nu se califică, dacă există, care rezultă în legătură cu evenimentul declanșator;

b) să utilizeze valoarea justă în scopuri de contabilitate financiară a activului sau a pasivului imediat după evenimentul declanșator pentru a calcula profitul sau pierderea calificate în exercițiile financiare care se încheie după evenimentul declanșator; și

c) să includă totalul net al valorilor determinate la lit. a) în profitul sau pierderea calificată a entității constitutive într-unul dintre următoarele moduri:

(i) totalul net al sumelor respective este inclus în exercițiul financiar în care are loc evenimentul declanșator; sau

(ii) o sumă egală cu sumele totale nete respective împărțite la cinci este inclusă în exercițiul financiar în care are loc evenimentul declanșator și în fiecare dintre cele patru exerciții financiare imediat următoare, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă părăsește grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni într-un exercițiu fiscal din această perioadă, caz în care suma rămasă va fi inclusă integral în exercițiul financiar respectiv.

Art. 40 - Asocieri în participație

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*asociere în participație*” înseamnă o entitate ale cărei rezultate financiare sunt raportate prin metoda punerii în echivalență în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale, cu condiția ca societatea-mamă finală să dețină, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii de cel puțin 50 %.

O asociere în participație nu include:

(i) o societate-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care urmează să aplice IIR;

(ii) o entitate exclusă, astfel cum este definită la art. 2 alin. (4);

(iii) o entitate ale cărei participații în capitalurile proprii deținute de grupul de întreprinderi multinaționale sau de grupul național de mari dimensiuni sunt deținute direct prin intermediul unei entități excluse menționate la art. 2 alin. (4) și care îndeplinește una din următoarele condiții:

- își desfășoară activitatea exclusiv sau aproape exclusiv cu scopul de a deține active sau de a investi fonduri în beneficiul investitorilor săi;

- desfășoară activități auxiliare celor desfășurate de entitatea exclusă; sau

- majoritatea profiturilor sale sunt excluse din calculul profitului calificat sau al pierderii calificate în conformitate cu art. 20 alin. (2) lit. b) și c).

(iv) o entitate care este deținută de un grup de întreprinderi multinaționale sau de un grup național de mari dimensiuni compus exclusiv din entități excluse; sau

(v) o filială a unei asocieri în participație.

b) „*filială a unei asocieri în participație*” înseamnă:

(i) o entitate ale cărei active, pasive, venituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie sunt consolidate printr-o asociere în participație conform unui standard de contabilitate financiară acceptat sau ar fi fost consolidate dacă asocierea în participație ar fi fost obligată să consolideze astfel de active, pasive, venituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie conform unui standard de contabilitate financiară acceptat; sau

(ii) un sediu permanent a cărui entitate principală este o asociere în participație sau o entitate prevăzută la pct. (i). În aceste cazuri, sediul permanent este tratat ca o filială a unei asocieri în participație separată.

(2) O societate-mamă care deține o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii ale unei asocieri în participație sau într-o filială a unei asocieri în participație aplică IIR în ceea ce privește partea alocabilă din impozitul suplimentar al respectivei asocieri în participație sau filiale a unei asocieri în participație, în conformitate cu art. 8-13.

(3) Calculul impozitului suplimentar al asocierii în participație și al filialelor acesteia, denumite în continuare „grup de asocieri în participație”, se efectuează în conformitate cu capitolele IV-VIII, ca și cum ar fi entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi

multinaționale separat sau ale unui grup național de mari dimensiuni separat, iar asocierea în participație ar fi societatea-mamă finală a grupului respectiv.

(4) Din impozitul suplimentar datorat de grupul de asocieri în participație se scade partea alocabilă a fiecărei societăți-mamă din impozitul suplimentar în temeiul alin. (2) al fiecărui membru al grupului de asocieri în participație care este perceput în temeiul alin. (3). Orice sumă rămasă din impozitul suplimentar se adaugă la valoarea totală a impozitului suplimentar în temeiul UTPR în conformitate cu art. 16 alin. (2). În sensul prezentului alineat, „impozitul suplimentar datorat de grupul de asocieri în participație” înseamnă partea alocabilă a fiecărei societăți-mamă din impozitul suplimentar al grupului de asocieri în participație.

Art. 41 - Grupuri de întreprinderi multinaționale cu mai multe societăți-mamă

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) *„grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă”* înseamnă două sau mai multe grupuri în care societățile-mamă finale stabilesc un aranjament care reprezintă o structură indisociabilă sau un acord de dublă listare care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent al întregului grup care este situat într-o jurisdicție diferită de cea în care se situează celelalte entități ale întregului grup;

b) *„structură indisociabilă”* înseamnă un aranjament încheiat de două sau mai multe societăți-mamă finale ale unor grupuri separate, în cadrul căruia:

(i) cel puțin 50% din participațiile în capitalurile proprii ale societăților-mamă finale ale unor grupuri separate care, dacă sunt cotate la bursă, sunt cotate la un preț unic și constituie, din motive legate de forma de proprietate, restricții privind transferul sau alte termene ori condiții, combinate între ele, și nu pot fi transferate sau tranzacționate în mod independent; și

(ii) una dintre societățile-mamă finale întocmește situații financiare consolidate în care activele, pasivele, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale tuturor entităților din grupurile în cauză sunt prezentate împreună ca fiind cele ale unei singure unități economice și care, în temeiul unui regim de reglementare, trebuie să facă obiectul unui audit extern.

c) „*acord de dublă listare*” înseamnă un aranjament încheiat de două sau mai multe societăți-mamă finale ale unor grupuri separate, în cadrul căruia:

(i) societățile-mamă finale convin să își combine activitățile numai prin contract;

(ii) în temeiul angajamentelor contractuale, societățile-mamă finale vor efectua distribuiri, în ceea ce privește dividendele și la lichidare, către acționarii lor pe baza unei rate fixe;

(iii) activitățile societăților-mamă finale sunt gestionate ca o unitate economică de sine stătătoare în temeiul unor angajamente contractuale, păstrând în același timp identitate juridică separată;

(iv) participațiile în capitalurile proprii ale societăților-mamă finale care sunt parte la acord sunt cotate, tranzacționate sau transferate în mod independent pe diferite piețe de capital; și

(v) societățile-mamă finale întocmesc situații financiare consolidate în care activele, pasivele, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entităților din toate grupurile în cauză sunt prezentate împreună ca fiind cele ale unei unități economice de sine stătătoare și care, în temeiul unui regim de reglementare, trebuie să facă obiectul unui audit extern.

(2) În cazul în care entitățile și entitățile constitutive din două sau mai multe grupuri fac parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă, entitățile și entitățile constitutive ale fiecărui grup sunt tratate ca membri ai unui singur grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă. O entitate, alta decât o entitate exclusă prevăzută la art. 2 alin. (4), este tratată ca entitate constitutivă dacă este consolidată linie cu linie de către grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sau dacă participațiile sale de control sunt deținute de entități din cadrul grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

(3) Situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sunt situațiile financiare consolidate combinate prevăzute la art. 41 alin. (1) lit. b), întocmite în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat, care este considerat a fi standardul de contabilitate al societății-mamă finale.

(4) Societățile-mamă finale ale grupurilor separate care compun grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sunt societățile-mamă finale ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă. În aplicarea prezentei legi în ceea ce privește un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă, orice trimitere la o societate-mamă finală se aplică, după caz, ca și cum ar fi o trimitere la mai multe societăți-mamă finale.

(5) Societățile-mamă ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă situate în România, inclusiv fiecare societate-mamă finală, aplică IIR în conformitate cu art. 8-13 în ceea ce privește partea lor alocabilă din impozitul suplimentar al entităților constitutive impozitate la un nivel redus.

(6) Entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă situate în România aplică UTPR potrivit art. 14- 16, ținând seama de impozitul suplimentar pentru fiecare entitate constitutivă impozitată la un nivel redus care este membră a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

(7) Societățile-mamă finale ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă au obligația să depună declarația informativă privind impozitul suplimentar în conformitate cu art. 48, cu excepția cazului în care desemnează o singură entitate desemnată care depune declarația în înțelesul art. 48 alin. (3) lit. b). Declarația respectivă include informații privind fiecare dintre grupurile care alcătuiesc grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

CAPITOLUL VIII - Regimurile de neutralitate fiscală și de distribuire

Art. 42 - Societatea-mamă finală care este o entitate transparentă

(1) Profitul calificat al unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduce, pentru exercițiul financiar, cu valoarea profitului calificat ce poate fi atribuit deținătorului unei participații în capitalurile proprii, denumit în continuare *deținătorul dreptului de proprietate*, în entitatea transparentă cu condiția ca:

a) deținătorul dreptului de proprietate să fie supus impozitului pe profit pentru o perioadă impozabilă care se încheie în termen de 12 luni de la sfârșitul respectivului exercițiu financiar la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; sau

b) să se poată estima în mod rezonabil că valoarea agregată a impozitelor acoperite plătite de societatea mamă finală, precum și de către alte entități care fac parte din structura transparentă fiscal și a impozitelor plătite de deținătorul dreptului de proprietate pe aceste profituri, în termen de 12 luni după încheierea exercițiului financiar, este egală sau mai mare decât o sumă egală cu profitul respectiv înmulțit cu cota minimă de impozitare.

(2) Profitul calificat al unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduce, de asemenea, pentru exercițiul financiar, cu valoarea profitului calificat ce este alocat deținătorului dreptului de proprietate în entitatea transparentă cu condiția ca deținătorul participației să fie:

a) o persoană fizică care are rezidența fiscală în jurisdicția în care are sediul societatea-mamă finală și care deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept de maximum 5% din profiturile și activele societății-mamă finale; sau

b) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație nonprofit sau un fond de pensii, care are rezidența fiscală în jurisdicția în care are sediul societatea-mamă finală și deține o participație în capitalurile proprii reprezentând un drept de maximum 5% din profiturile și activele societății-mamă finale.

(3) Pierderea calificată a unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduce, de asemenea, pentru exercițiul financiar, cu valoarea pierderii calificate ce poate fi atribuită deținătorului dreptului de proprietate în entitatea transparentă.

Aceste reguli nu se aplică în măsura în care deținătorului dreptului de proprietate nu i se permite să utilizeze o astfel de pierdere pentru calculul profitului său impozabil.

(4) Impozitele acoperite ale unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduc, proporțional cu valoarea profitului calificat redus în conformitate cu alin. (1) și (2).

(5) Alin. (1)-(4) se aplică unui sediu permanent prin care o entitate transparentă care este o societate-mamă finală își desfășoară activitatea integral sau parțial sau prin care activitatea unei entități transparente fiscal se desfășoară integral sau parțial, cu condiția ca participația societății-mamă finale în capitalurile proprii în entitatea transparentă respectivă să fie deținută direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente.

Art. 43 - Societatea-mamă finală care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) „*regim privind dividendele deductibile*” înseamnă un regim fiscal care aplică un nivel unic de impozitare a profiturilor proprietarilor unei entități prin deducerea sau excluderea din profitul entității a profiturilor distribuite proprietarilor sau prin scutirea unei cooperative de la impozitare;

b) „*dividend deductibil*” înseamnă, în ceea ce privește o entitate constitutivă care este supusă unui regim privind dividendele deductibile:

(i) o distribuire a profiturilor către deținătorul unei participații în capitalurile proprii în entitatea constitutivă care este deductibilă din profitul impozabil al entității constitutive în temeiul legislației din jurisdicția în care aceasta își are sediul; sau

(ii) un dividend de patronaj acordat unui membru al unei cooperative; și

c) „*cooperativă*” înseamnă o entitate care comercializează sau achiziționează în mod colectiv bunuri sau servicii în numele membrilor săi și care face obiectul unui regim fiscal în

jurisdicția în care se află, care asigură neutralitatea fiscală în ceea ce privește bunurile sau serviciile care sunt vândute sau achiziționate de către membri săi prin intermediul cooperativei.

(2) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile reduce, până la zero, pentru exercițiul financiar, profitul său calificat cu suma care este distribuită ca dividende deductibile în termen de 12 luni de la încheierea exercițiului financiar, cu condiția ca:

a) dividendul să fie impozitat în sarcina destinatarului pentru o perioadă impozabilă care se încheie în termen de 12 luni de la sfârșitul exercițiului financiar al societății-mamă finale la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; sau

b) să se poată estima în mod rezonabil că valoarea agregată a impozitelor acoperite plătite de societatea mamă finală și a impozitelor societății-mamă finale plătite de destinatarul unui astfel de dividend este egală sau mai mare decât profitul respectiv înmulțit cu cota minimă de impozitare.

(3) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile reduce, de asemenea, până la zero, pentru exercițiul financiar, profitul său calificat cu suma pe care o distribuie ca dividende deductibile în termen de 12 luni de la încheierea exercițiului financiar, cu condiția ca destinatarul să fie:

a) o persoană fizică, iar dividendul primit este un dividend de patronaj de la o cooperativă de aprovizionare;

b) o persoană fizică care are rezidența fiscală în aceeași jurisdicție în care are sediul societatea-mamă finală și care deține o participație în capitalurile proprii reprezentând un drept la maximum 5% din profiturile și activele societății-mamă finale; sau

c) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație nonprofit sau un fond de pensii, altul decât o entitate care prestează servicii de pensii, care are rezidența fiscală în jurisdicția în care are sediul societatea-mamă finală.

(4) Impozitele acoperite ale unei societăți-mamă finale, altele decât impozitele pentru care a fost permisă deducerea dividendelor, se reduc proporțional cu valoarea profitului calificat redus în conformitate cu alin. (2) și (3).

(5) În cazul în care societatea-mamă finală deține o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile, direct sau prin intermediul unui lanț de astfel de entități constitutive, alin. (2)-(4) se aplică oricărei alte entități constitutive care are sediul în jurisdicția societății-mamă finale care este supusă regimului privind dividendele deductibile, în măsura în care profitul său calificat este distribuit ulterior de către societatea-mamă finală destinatarilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (2) și (3).

(6) În sensul alin. (2), un dividend de patronaj distribuit de o cooperativă de aprovizionare este tratat ca fiind impozabil în sarcina destinatarului, în măsura în care respectivul dividend reduce o cheltuială deductibilă sau un cost deductibil la calcularea profitului impozabil sau a pierderii impozabile a beneficiarului.

Art. 44 - Sisteme eligibile de impozitare la distribuirea profiturilor

(1) Entitatea constitutivă care depune declarația poate exercita opțiunea în nume propriu sau cu privire la o altă entitate constitutivă care face obiectul unui sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor pentru a include suma stabilită ca impozit pe distribuire preconizat în conformitate cu alin. (2) în cadrul impozitelor acoperite ajustate ale entității constitutive pentru exercițiul financiar. Opțiunea se exercită anual în conformitate cu art. 49 alin. (2) și se aplică tuturor entităților constitutive care au sediul într-o jurisdicție.

(2) Valoarea impozitului pe distribuire preconizat este valoarea cea mai mică dintre:

a) valoarea necesară pentru a majora cota efectivă de impozitare calculată în conformitate cu art. 31 alin. (2) pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar până la nivelul cotei minime de impozitare; sau

b) valoarea impozitului distribuit care ar fi fost datorat dacă entitățile constitutive care au sediul într-o jurisdicție și-ar fi distribuit întregul lor profit care face obiectul sistemului eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor în cursul respectivului exercițiu financiar.

(3) În cazul în care se exercită o opțiune în conformitate cu alin. (1), pentru fiecare exercițiu financiar în care se aplică această opțiune se constituie un cont de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat. Valoarea impozitului pe distribuire preconizat, determinată în conformitate cu alin. (2) pentru o jurisdicție se adaugă în contul de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat aferent exercițiului financiar în care a fost constituit. La sfârșitul fiecărui exercițiu financiar următor, soldul restant din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat, determinat pentru exercițiile financiare precedente se reduce în ordine cronologică, până la zero, cu impozitele plătite de entitățile constitutive în cursul exercițiului financiar în legătură cu distribuirile efective sau preconizate. Orice sumă reziduală din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat, rămasă se reduce până la zero, cu o sumă egală cu pierderea netă calificată a unei jurisdicții înmulțită cu cota minimă de impozitare.

(4) Orice sumă reziduală a pierderii nete calificate înmulțite cu cota minimă de impozitare rămasă după aplicarea alin. (3) pentru jurisdicție, se reportează în exercițiile financiare următoare și reduce orice sumă reziduală din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat care rămâne după aplicarea alin. (3).

(5) Soldul, dacă există, al contului de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat în ultima zi a celui de al patrulea exercițiu financiar după exercițiul financiar pentru care a fost constituit contul respectiv este tratat ca o reducere a impozitelor acoperite ajustate, stabilite anterior pentru exercițiul financiar respectiv. Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru exercițiul financiar respectiv se recalculează corespunzător, în conformitate cu art. 33 alin. (1).

(6) Impozitele plătite în cursul exercițiului financiar în legătură cu distribuirile efective sau preconizate nu se includ în impozitele acoperite ajustate în măsura în care acestea reduc un cont de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat în conformitate cu alin. (3) și (4).

(7) În cazul în care o entitate constitutivă care a exercitat opțiunea în temeiul alin. (1) părăsește grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni sau majoritatea activelor sale sunt transferate unei persoane care nu este o entitate constitutivă a aceluiasi grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni care are sediul în aceeași jurisdicție, orice sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat din exercițiile financiare anterioare în care au fost constituite conturile respective este tratat ca o reducere a impozitelor acoperite ajustate pentru fiecare dintre exercițiile financiare respective, în conformitate cu art. 33 alin. (1). Orice sumă datorată din impozitul suplimentar adițional se înmulțește cu următoarea cotă pentru a determina impozitul suplimentar adițional datorat pentru jurisdicție:

$$\frac{\textit{Profitul calificat al entității constitutive}}{\textit{Profitul net calificat al jurisdicției}}$$

unde:

a) profitul calificat al entității constitutive se determină în conformitate cu capitolul IV pentru fiecare exercițiu financiar în care există un sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat pentru jurisdicție; și

b) profitul net calificat pentru jurisdicție se determină în conformitate cu art. 30 alin. (2) pentru fiecare exercițiu financiar în care există un sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat pentru jurisdicție.

Art. 45 - Determinarea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar ale unei entități de investiții

(1) În cazul în care o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este o entitate de investiții care nu este o entitate transparentă fiscal și care nu a făcut o opțiune în conformitate cu art. 46 sau 47, cota efectivă de impozitare a unei astfel de entități de investiții se calculează separat de cota efectivă de impozitare a jurisdicției în care are sediul.

(2) Cota efectivă de impozitare a entității de investiții, astfel cum se menționează la alin. (1), este egală cu impozitele sale acoperite ajustate împărțite la o sumă egală cu partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau pierderea calificate a entității de investiții respective.

În cazul în care în România sunt situate mai multe entități de investiții, cota efectivă de impozitare se calculează prin însumarea impozitelor acoperite ajustate, precum și a părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau în pierderea calificate.

(3) Impozitele acoperite ajustate ale unei entități de investiții, astfel cum se menționează la alin. (1), sunt impozitele acoperite ajustate care pot fi atribuite părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul calificat al entității de investiții și impozitele acoperite alocate entității de investiții în conformitate cu art. 28. Impozitele acoperite ajustate ale entității de investiții nu includ niciun impozit acoperit înregistrat de entitatea de investiții care poate fi atribuit profitului care nu face parte din partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul entității de investiții.

(4) Impozitul suplimentar al unei entități de investiții, astfel cum se menționează la alin. (1), este o sumă egală cu procentul impozitului suplimentar al entității de investiții înmulțit cu o sumă egală cu diferența dintre profitul calificat al entității de investiții și profitul pentru activitățile cu substanță economică calculată pentru entitatea de investiții. Procentul impozitului suplimentar al unei entități de investiții este o valoare pozitivă egală cu diferența dintre cota minimă de impozitare și cota efectivă de impozitare a unei astfel de entități de investiții. În cazul în care într-o jurisdicție sunt situate mai multe entități de investiții, procentul impozitului suplimentar se calculează prin scăderea quantumurilor însumate ale excluderilor profiturilor pentru activitățile cu substanță economică ale acestora, din profitul lor sau din pierderea lor calificată. Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică în cazul unei entități de investiții se determină în conformitate cu art. 32 alin. (1)-(7) luând în considerare costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili și imobilizările corporale eligibile.

(5) În sensul prezentului articol, partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau în pierderea calificate a(l) unei entități de investiții se determină în conformitate cu art. 12, luând în considerare numai interesele de participare care nu fac obiectul exercitării unei opțiuni în conformitate cu art. 46 sau 47.

Art. 46 - Opțiunea de a trata o entitate de investiții drept entitate transparentă fiscal

(1) În sensul prezentului articol, o entitate de investiții în asigurări înseamnă o entitate care corespunde definiției unui fond de investiții prevăzute la art. 6 pct. 17 sau definiției unui vehicul de investiții imobiliare prevăzute la art. 6 pct. 44 dacă nu ar fi constituită în legătură cu datorii în temeiul unui contract de asigurare sau de anuități și dacă nu ar fi deținută integral de o entitate care face obiectul reglementării în jurisdicția în care are sediul societatea de asigurări.

(2) Prin exercitarea opțiunii entității constitutive care depune declarația, o entitate constitutivă care este o entitate de investiții sau o entitate de investiții în asigurări poate fi tratată ca o entitate transparentă fiscal dacă entitatea constitutivă-proprietară este supusă impozitării în România, jurisdicția în care are sediul, în temeiul unui regim bazat pe valoarea justă sau al unui regim similar, în funcție de variațiile anuale ale valorii juste a participației în capitalurile proprii în entitatea respectivă, iar cota de impozitare aplicabilă entității constitutive-proprietare pentru profitul respectiv este egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare.

(3) O entitate constitutivă care deține indirect o participație în capitalurile proprii ale unei entități de investiții sau ale unei entități de investiții în asigurări prin intermediul unei participații directe în capitalurile proprii într-o altă entitate de investiții sau entitate de investiții în asigurări este considerată ca făcând obiectul impozitării în temeiul unui regim bazat pe valoarea justă sau al unui regim similar în ceea ce privește participația în capitalurile proprii indirect în prima entitate sau în entitatea de investiții în asigurări menționate dacă face obiectul unui regim bazat pe valoarea justă sau al unui regim similar în ceea ce privește participația în

capitalurile proprii direct în cea de a doua entitate sau entitate de investiții în asigurări menționată.

(4) Opțiunea în temeiul alin. (2) se exercită în conformitate cu art. 49 alin. (1).

În cazul în care opțiunea este revocată, orice câștig sau pierdere din cedarea unui activ sau a unui pasiv deținut de entitatea de investiții sau de o entitate de investiții în asigurări este determinată pe baza valorii juste a activului sau a pasivului în prima zi a anului în care are loc revocarea.

Art. 47 - Opțiunea de aplicare a unei metode de distribuire impozabilă

(1) Prin exercitarea opțiunii entității constitutive care depune declarația, o entitate constitutivă-proprietară a unei entități de investiții poate aplica o metodă de distribuire impozabilă în ceea ce privește participația sa în capitalurile proprii ale entității de investiții, cu condiția ca entitatea constitutivă-proprietară să nu fie o entitate de investiții și să se poată aștepta în mod rezonabil să datoreze impozit pe distribuiri din partea entității de investiții la o cotă de impozitare egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare.

(2) În conformitate cu metoda distribuirii impozabile, distribuirile și distribuirile preconizate ale profitului calificat al unei entități de investiții sunt incluse în profitul calificat al entității constitutive-proprietare care a primit distribuirile, cu condiția să nu fie o entitate de investiții.

Valoarea impozitelor acoperite datorate de entitatea de investiții, care este creditabilă în raport cu obligația fiscală a entității constitutive-proprietare rezultată din distribuirile entității de investiții se include în profitul calificat și impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive-proprietare care a primit distribuirile. Partea entității constitutive-proprietare în profitul net calificat nedistribuit al entității de investiții prevăzute la alin. (3), rezultat în al treilea an care precedă exercițiul financiar, denumit în continuare *anul de referință*, este tratată ca profitul calificat al entității de investiții respective pentru exercițiul financiar respectiv. Suma egală cu acest profit calificat înmulțit cu cota minimă de impozitare este tratată ca impozit suplimentar al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar

în sensul capitolului II. Profitul sau pierderea calificate a unei entități de investiții și impozitele acoperite ajustate care pot fi atribuite acestui profit pentru exercițiul financiar sunt excluse din calculul cotei efective de impozitare în conformitate cu capitolul VI și cu art. 45 alin. (1)-(4), cu excepția valorii impozitelor acoperite,.

(3) Profitul net calificat nedistribuit al unei entități de investiții pentru anul de referință este valoarea profitului calificat al respectivei entități de investiții pentru anul de referință, redus, până la zero, cu:

a) impozitele acoperite ale entității de investiții;

b) distribuiri și distribuiri preconizate către acționari care nu sunt entități de investiții în perioada cuprinsă între prima zi a celui de al treilea an care precedă exercițiul financiar și ultima zi a exercițiului financiar de raportare în care a fost deținută participația în capitalurile proprii, denumită în continuare perioada de referință;

c) pierderile calificate care au apărut în timpul perioadei de referință; și

d) orice valoare reziduală a pierderilor calificate ce nu a redus profitul net calificat nedistribuit al entității de investiții respective pentru un an de referință precedent, denumită „*reportarea pierderilor din investiții*”.

Profitul net calificat nedistribuit al unei entități de investiții nu se reduce prin distribuiri sau distribuiri preconizate care au redus profitul net calificat nedistribuit al respectivei entități de investiții pentru un an de referință precedent, în conformitate cu lit. b).

Profitul net calificat nedistribuit al unei entități de investiții nu se reduce cu valoarea pierderilor calificate ce au redus profitul net calificat nedistribuit al respectivei entități de investiții pentru un an de referință precedent, în conformitate lit. c).

(4) În sensul prezentului articol, se consideră că are loc o distribuie preconizată atunci când o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii ale entității de investiții este transferată unei entități care nu aparține grupului de întreprinderi multinaționale sau grupului național de mari dimensiuni și care este egală cu partea din profitul net calificat nedistribuit care poate fi atribuită acestei participații în capitalurile proprii la data transferului, determinată fără a ține seama de distribuie preconizată.

(5) Opțiunea în temeiul alin. (1) se exercită în conformitate cu art. 49 alin. (1). În cazul în care opțiunea este revocată, partea entității constitutive-proprietare în profitul calificat net nedistribuit al entității de investiții pentru anul de referință la finalul exercițiului financiar care precedă exercițiul financiar în care are loc revocarea este tratată ca profit calificat al entității de investiții respective pentru exercițiul financiar respectiv. Suma egală cu acest profit calificat înmulțit cu cota minimă de impozitare este tratată ca impozit suplimentar al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar în sensul capitolului II.

CAPITOLUL IX - Dispoziții administrative

Art. 48 - Obligații de declarare și plată

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

a) *„entitate locală desemnată”* înseamnă entitatea constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care are sediul într-un stat membru al Uniunii Europene și care a fost desemnată de celelalte entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni care au sediul în același stat membru al Uniunii Europene să depună declarația informativă privind impozitul suplimentar sau să transmită notificările în conformitate cu prezentul articol în numele acestora;

b) *„acord privind stabilirea autorității competente”* înseamnă un acord bilateral sau multilateral între două sau mai multe autorități competente care prevede schimbul automat de declarații informative privind impozitul suplimentar anuale.

(2) O entitate constitutivă care are sediul într-un stat membru al Uniunii Europene depune o declarație informativă privind impozitul suplimentar la administrația sa fiscală în conformitate cu alin. (5).

Această declarație poate fi depusă de o entitate locală desemnată în numele entității constitutive.

(3) Prin excepție de la alin. (2), o entitate constitutivă nu are obligația să depună o declarație informativă privind impozitul suplimentar la administrația fiscală de care aparține dacă o astfel de declarație a fost depusă, în conformitate cu cerințele prevăzute la alin. (5), de către:

a) societatea-mamă finală care are sediul într-o jurisdicție care a încheiat, pentru exercițiul financiar de raportare, un acord privind stabilirea autorității competente cu statul membru în care are sediul entitatea constitutivă; sau

b) entitatea desemnată care depune declarația și are sediul într-o jurisdicție care a încheiat, pentru exercițiul financiar de raportare, un acord privind stabilirea autorității competente cu statul membru în care are sediul entitatea constitutivă.

(4) În cazul în care se aplică alin. (3), entitatea constitutivă care are sediul în România sau entitatea locală desemnată în numele acesteia notifică administrației fiscale de care aparține datele de identificare ale entității care depune declarația informativă privind impozitul suplimentar, precum și jurisdicția în care are sediul.

(5) Declarația informativă privind impozitul suplimentar se depune conform unui model standard și include următoarele informații referitoare la grupul de întreprinderi multinaționale sau la grupul național de mari dimensiuni:

a) datele de identificare ale entităților constitutive, inclusiv codul de identificare fiscală, dacă există, jurisdicția în care acestea își au sediul și statutul acestora în conformitate cu normele prezentei legi;

b) informații privind structura corporativă generală a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni, inclusiv participațiile de control în entitățile constitutive deținute de alte entități constitutive;

c) informații necesare pentru a calcula:

(i) cota efectivă de impozitare pentru fiecare jurisdicție și impozitul suplimentar pentru fiecare entitate constitutivă;

(ii) impozitul suplimentar al unui membru al unui grup de asocieri în participație;

(iii) alocarea impozitului suplimentar în temeiul IIR și a valorii impozitului suplimentar în temeiul UTPR pentru fiecare jurisdicție; și

d) o evidență a opțiunilor efectuate în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(6) Prin excepție de la alin. (5), în cazul în care o entitate constitutivă are sediul în România și societatea-mamă finală are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță care aplică reguli echivalente cerințelor menționate la art. 55, conform Listei adoptate de către Comisia Europeană, în temeiul art. 52 din Directiva (UE) 2022/2523, entitatea constitutivă sau entitatea locală desemnată depune o declarație informativă privind impozitul suplimentar care conține următoarele informații:

a) toate informațiile necesare pentru aplicarea art. 11, inclusiv:

(i) identificarea tuturor entităților constitutive în care o societate-mamă deținută parțial care are sediul într-un stat membru al Uniunii Europene deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii în orice moment al exercițiului financiar și structura intereselor de participare;

(ii) toate informațiile necesare pentru a calcula cota efectivă de impozitare a jurisdicțiilor în care o societate-mamă deținută parțial care are sediul în România deține o participație în capitalurile proprii la entitățile constitutive identificate la pct. (i) și impozitul suplimentar datorat; și

(iii) toate informațiile relevante în acest scop, în conformitate cu art. 12, 13 sau 17;

b) toate informațiile necesare pentru aplicarea art. 15, inclusiv:

(i) identificarea tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția societății-mamă finale și structura acestor participații în capitalurile proprii;

(ii) toate informațiile necesare pentru calculul cotei efective de impozitare din jurisdicția societății-mamă finale și a impozitului suplimentar datorat; și

(iii) toate informațiile necesare pentru alocarea acestui impozit suplimentar pe baza formulei de alocare în temeiul UTPR prevăzută la art. 16.

c) toate informațiile necesare pentru aplicarea unui impozit suplimentar național de către orice stat membru al Uniunii Europene care a ales să aplice un astfel de impozit suplimentar, în conformitate cu art. 17.

(7) Declarația informativă privind impozitul suplimentar prevăzută la alin. (5) și (6) și orice notificare se depune la administrația fiscală unde are sediul entitatea constitutivă în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare. Acesta este și termenul de plată al impozitului suplimentar.

(8) Impozitul suplimentar se declară și se plătește de către societatea mamă finală sau alte entități obligate potrivit prezentei legi care au sediul în România, la organul fiscal competent, în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi de închidere a exercițiului financiar.

(9) Impozitul suplimentar național se declară și se plătește de către entitățile constitutive sau entitățile constitutive desemnate care au sediul în România la organul fiscal competent în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi de închidere a exercițiului financiar. Notificările prevăzute la art. 49 se depun de entitățile constitutive care au sediul în România la organul fiscal competent în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi de închidere a exercițiului financiar. Prin excepție, pentru primul an de aplicare, declararea și plata impozitului suplimentar național, precum și depunerea notificărilor prevăzute la art. 49 se realizează în termen de cel mult 18 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare.

(10) Dacă în România sunt mai multe entități constitutive care fac parte din același grup, plata impozitului suplimentar național poate fi efectuată, prin opțiunea entității constitutive care depune declarația de impozit suplimentar național, de către o singură entitate desemnată la termenele prevăzute la alin. (7) - (9). Exercițarea opțiunii se realizează în termen de 6 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare.

(11) Modelul și conținutul declarației informative privind impozitul suplimentar, declarației privind impozitul suplimentar și impozitul suplimentar național, precum și alte proceduri pentru aplicarea prevederilor prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(12) Impozitul suplimentar / impozitul suplimentar național este calculat și plătit în moneda națională a României.

(13) Impozitele reglementate de prezenta lege reprezintă venit al bugetului de stat și se administrează de către A.N.A.F., potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 49 - Opțiuni

(1) Perioada de exercitare a opțiunilor prevăzute la art. 2 alin. (5), art. 20 alin. (3), (6), (9), (13) și (14) și la art. 46 și 47 este de cinci ani, începând cu anul în care este exercitată opțiunea. Opțiunea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă revocă opțiunea la finalul perioadei de cinci ani. Revocarea opțiunii este valabilă pentru o perioadă de cinci ani, începând cu finalul anului în care are loc revocarea.

(2) Perioada de exercitare a opțiunilor prevăzute la art. 20 alin. (7), art. 26 alin. (1) lit. b), art. 29 alin. (1), art. 32 alin. (3), art. 34 alin. (1) și art. 44 alin. (1) este de un an. Opțiunile se reînnoiesc automat, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă care depune declarația revocă opțiunea la finalul anului.

(3) Entitatea constitutivă care depune declarația comunică administrației fiscale de care aparține opțiunile sale.

Art. 50 – Sancțiuni

Pentru obligațiile fiscale stabilite potrivit prezentei legi sancțiunile sunt cele prevăzute de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL X - Dispoziții tranzitorii

Art. 51 - Tratatamentul fiscal al creanțelor privind impozitul amânat, al datoriilor privind impozitul amânat și al activelor transferate înainte de începerea anului de tranziție

(1) În sensul prezentului articol, un *an de tranziție* înseamnă, primul exercițiu financiar în care un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni intră sub incidența prezentei legi. În sensul prezentului articol, referința la grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni înseamnă orice entitate constitutivă a acestui grup.

(2) La stabilirea cotei efective de impozitare într-un an de tranziție și pentru fiecare exercițiu financiar ulterior, grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni ia în considerare toate creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat reflectate sau prezentate în situațiile financiare ale entităților constitutive pentru anul de tranziție.

Creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat se iau în considerare la cota cea mai mică dintre cota minimă de impozitare și cota de impozitare națională aplicabilă. Cu toate acestea, o creanță privind impozitul amânat care a fost înregistrată la o cotă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare poate fi luată în considerare la cota minimă de impozitare în cazul în care contribuabilul poate demonstra că creanța privind impozitul amânat poate fi atribuită unei pierderi calificate.

Impactul oricărei ajustări a evaluării sau al unei ajustări bazate pe recunoașterea contabilă cu privire la o creanță privind impozitul amânat nu se ia în considerare.

(3) Creanțele privind impozitul amânat rezultate din elementele excluse din calculul profitului calificat sau al pierderii calificate în conformitate cu capitolul IV sunt excluse din calculul prevăzut la alin. (2) atunci când astfel de creanțe privind impozitul amânat sunt generate în cadrul unei tranzacții care are loc după data de 30 noiembrie 2021.

(4) În cazul unui transfer de active între entități constitutive efectuat după data de 30 noiembrie 2021 și înainte de începerea unui an de tranziție, baza activelor achiziționate, altele decât stocurile, reprezintă valoarea contabilă a activelor transferate ale entității constitutive

cedente la momentul cedării, creanțele și datoriile privind impozitul amânat fiind determinate pe respectiva bază.

Art. 52 - Scutirea tranzitorie pentru excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică

(1) În sensul aplicării art. 32 alin. (4), valoarea de 5% se înlocuiește, pentru fiecare exercițiu financiar care începe la 31 decembrie, din anii calendaristici următori, cu valorile stabilite în tabelul următor:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

(2) În sensul aplicării art. 32 alin. (5), valoarea de 5% se înlocuiește, pentru fiecare exercițiu financiar care începe la 31 decembrie, din anii calendaristici următori, cu valorile stabilite în tabelul următor:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Art. 53 - Faza inițială de excludere din IIR și UTPR a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni

(1) Impozitul suplimentar sau impozitul suplimentar național datorat de o societate-mamă finală care are sediul în România în conformitate cu art. 8 alin. (2) sau de o societate-mamă intermediară care are sediul în România, în conformitate cu art. 10 alin. (2), în cazul în care societatea-mamă finală este o entitate exclusă, se reduce la zero:

a) în primii cinci ani ai fazei inițiale a activității internaționale a grupului de întreprinderi multinaționale, fără a lua în considerare cerințele prevăzute la capitolul VI;

b) în primii cinci ani, începând cu prima zi a exercițiului financiar în care grupul național de mari dimensiuni intră pentru prima dată în domeniul de aplicare al prezentei legi.

(2) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță, impozitul suplimentar datorat de o entitate constitutivă care are sediul în România în conformitate cu art. 16 alin. (2) se reduce la zero în primii cinci ani ai fazei inițiale a activității internaționale a respectivului grup de întreprinderi multinaționale, fără a lua în considerare cerințele prevăzute în capitolul VI.

(3) Se consideră că un grup de întreprinderi multinaționale se află în faza inițială a activității sale internaționale dacă, pentru un exercițiu financiar:

a) are entități constitutive în cel mult șase jurisdicții; și

b) suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în toate jurisdicțiile, cu excepția jurisdicției de referință, nu depășește 50.000.000 EUR. Jurisdicția de referință reprezintă jurisdicția în care entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale au cea mai mare valoare contabilă totală netă a imobilizărilor corporale în exercițiul financiar în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al prezentei legi. Valoarea totală a imobilizărilor corporale dintr-o jurisdicție este suma valorii contabile nete a tuturor imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în jurisdicția respectivă.

(4) Perioada de cinci ani prevăzută la alin. (1) lit. a) și la alin. (2) începe să curgă de la începutul exercițiului financiar în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al prezentei legi. Pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani prevăzută la alin. (1) lit. a) începe la 31 decembrie 2023. Pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani prevăzută la alin. (2) începe la 31 decembrie 2024. Pentru grupurile naționale de mari dimensiuni care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani prevăzută la alin. (1) lit. b) începe la 31 decembrie 2023.

(5) Entitatea desemnată care depune declarația informativă prevăzută la art. 48 comunică administrației fiscale de care aparține cu privire la începerea fazei inițiale a activității internaționale a grupului de întreprinderi multinaționale, în termen de 10 luni de la începutul exercițiului financiar aflat sub incidența prezentei legi.

Art. 54 - Opțiunea amânării aplicării a IIR și a UTPR

(1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-un stat membru al Uniunii Europene care a optat să nu aplice IIR și UTPR pentru șase exerciții financiare consecutive începând cu 31 decembrie 2023, în conformitate cu art. 50 alin. (1) al Directivei 2022/2523, entitățile constitutive ale respectivului grup de întreprinderi multinaționale care au sediul în România sunt supuse cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat entităților constitutive care au sediul în România ale grupului respectiv, pentru exercițiile financiare care încep la 31 decembrie 2023, în conformitate cu art. 16.

(2) Societatea-mamă finală prevăzută la alin. (1) numește o entitate raportoare desemnată într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât cel în care are sediul societatea-mamă finală sau, în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale nu are nicio entitate constitutivă într-un alt stat membru al Uniunii Europene, numește o entitate raportoare într-o jurisdicție dintr-o țară terță care are cu statul membru în care are sediul societatea-mamă finală un acord privind stabilirea autorității competente, care să fie în vigoare pentru anul fiscal de raportare.

(3) Pentru cazul prevăzut la alin. (2), entitatea raportoare desemnată depune declarațiile privind impozitul suplimentar în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 48 alin. (5) și (8). Entitățile constitutive situate în statul membru care a optat să nu aplice IIR și UTPR pentru șase exerciții financiare consecutive începând cu 31 decembrie 2023, furnizează entității raportoare desemnate informațiile necesare pentru a se conforma art. 48 alin. (5) și (8) și sunt exceptate de la obligația de a depune o declarație, prevăzută la art. 48 alin. (2).

Art. 55 - Scutirea tranzitorie pentru obligațiile de raportare

Prin excepție de la art. 48 alin. (8), declarația informativă privind impozitul suplimentar și notificările prevăzute la art. 48 se depun la administrația fiscală competentă în termen de cel mult 18 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare care este anul de tranziție prevăzut la art. 51.

CAPITOLUL XI - Dispoziții finale

Art. 56 – Tratatamentul fiscal la calculul impozitului pe profit

Cheltuielile cu impozitele reglementate de prezenta lege sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

Art. 57 – Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică în ceea ce privește exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2023.

(2) Prin excepție de la alin. (1) prevederile art. 14 - 16 se aplică în ceea ce privește exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2024.

*

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 328 din 22 decembrie 2022.